

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBEJMUJĄCEGO CZĘŚĆ MIEJSCOWOŚCI PAWŁOWO SKOCKIE

ZESPÓŁ AUTORSKI:

KIEROWNIK ZESPOŁU:

mgr inż. Mateusz Wieczorek

Mateusz Wieczorek

CZŁONEK ZESPOŁU:

mgr Sylwia Jambrożek

Jambrozek Sylwia

Poznań, 7 lipca 2023 r.

Aktualizacja, 4 października 2023 r., 13 lutego 2024 r., 30 stycznia 2025 r.

SPIS TREŚCI:

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	3
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	7
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	8
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	9
5. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY SKOKI.....	9
5.1. Położenie geograficzne	9
5.2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	10
6. CHARAKTERYSTYKA TERENU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM.....	22
6.1. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	22
6.2. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. <i>o ochronie przyrody</i>	30
7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO I JEGO ELEMENTY	31
7.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę	31
7.2. Wpływ na ludzi.....	34
7.3. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne.....	37
7.4. Wpływ na klimat i powietrze.....	40
7.5. Wpływ na powierzchnię ziemi.....	41
7.6. Wpływ na krajobraz	42
7.7. Wpływ na zasoby naturalne.....	43
7.8. Wpływ na zabytki.....	43
7.9. Wpływ na dobra materialne	43
8. WPŁYW NA CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA DOKUMENTU	44
9. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ZAPOBIEGAWCZYCH I KOMPENSACYJNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	46
10. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG DOKUMENTU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000	47
11. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	48

Załącznik 1: Lokalizacja obszaru objętego planem

Załącznik 2: Oświadczenie do prognozy oddziaływania na środowisko projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Pawłowo Skockie

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

Przedmiotem oceny zawartej w niniejszej prognozie są ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Pawłowo Skockie, którego zakres został określony w Uchwale Nr LVI/434/2023 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 23 lutego 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Pawłowo Skockie. Omawiany projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 z późn. zm.)

Obszar objęty planem obejmuje powierzchnię około 20 ha (Ryc. 1).

Częściowo w granicach obszaru objętego projektem planu aktualnie obowiązują ustalenia zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Skoki we wsi Pawłowo Skockie dla części działki nr ewid. 12, uchwalonej uchwałą nr L/306/98 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 16.06.1998 r. Dokonano zmiany przeznaczenia części działki nr ewid. 12 o łącznej powierzchni 1,00 ha z przeznaczenia rolniczego oznaczonego symbolem R na cele rolne z prawe zabudowy siedliskiem rolniczym, oznaczone symbolem Z/MR. Dodatkowo w odległości ok. 750,0 m w kierunku północno-zachodnim obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część obrębów Rejowiec, Stawiany i Niedźwiedziny, uchwalonego uchwałą nr XXXIII/283/2021 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 23 września 2021 r.

Ryc. 1 Obszar objęty projektem miejscowego planu na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Źródło: skoki.e-mapa.net

— — — granica obszaru objętego miejscowym planem

Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest m.in.:

- uwzględnienie składanych wniosków o ustalenie warunków zabudowy;
- umożliwienie prawidłowego i racjonalnego zagospodarowania terenu w sposób kompleksowy poprzez określenie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników

zagospodarowania terenu, przy uwzględnieniu zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego zgodnie z zapisami studium.

Proponowane rozwiązania zgodne są z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki. Planowane przeznaczenia i kierunki użytkowania obszarów uwzględniają istniejące zagospodarowanie terenu.

Przedmiotem ustaleń planu są:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MNW, 2MNW, 3MNW, 4MNW, 5MNW, 6MNW, 7MNW, 8MNW, 9MNW, 10MNW;
- 2) teren zabudowy zagrodowej, oznaczony na rysunku planu symbolem RZM;
- 3) tereny lasów, oznaczone na rysunku planu symbolami 1L, 2L;
- 4) teren elektroenergetyki, oznaczony na rysunku planu symbolem IE;
- 5) tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1KR, 2KR, 3KR, 4KR, 5KR, 6KR, 7KR, 8KR, 9KR.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko prognoza oddziaływania na środowisko:

- 1) zawiera:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
 - a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko,

a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powiązany jest z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki - nie narusza on jego ustaleń. Ponadto w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem planu.

W Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta i gminy Skoki na obszarze objętym projektem planu zostały wyznaczone: obszary rozwoju funkcji mieszkaniowych oraz działalności rolniczej i nierolniczych, tereny objęte koncepcją kanalizacji sanitarnej gmin Związku Międzygminnego „Puszcza Zielonka”, pomniki przyrody oraz lasy (Ryc. 2).

Ryc. 2 Fragment obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki

Źródło: opracowanie własne na podstawie „Kierunki zagospodarowania przestrzennego – ujednoczony rysunek” pobranego z <http://skoki.nowoczesnagmina.pl/>

W projekcie planu zawarte zostały cele przedstawione w poniższych dokumentach:

- a) Strategia Rozwoju Województwa Wielopolskiego za jeden z celów obiera utrzymanie obecnego stanu środowiska na poziomie gwarantującym następnym pokoleniom korzystanie z niego w stopniu równym, w jakim korzysta pokolenie obecne, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Szczególne znaczenia nabiera z jednej strony korzystanie z zasobów w sposób racjonalny, a z drugiej, korzystanie przyczyniające się do rozwoju. Realizacja tego celu powinna odbywać się przy minimalizowaniu negatywnego wpływu działalności gospodarczej na środowisko.

Zapisy planu są zgodne z zapisami tych dokumentów w kwestiach ochrony przyrody oraz poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego poprzez uwzględnienie wyników monitoringu środowiska, ustaleń dotyczących ochrony powietrza i środowiska oraz przyjętych zasad dotyczących kształtowania ładu przestrzennego. Ponadto dla terenów dla których dopuszczona jest realizacja zabudowy możliwe jest wykorzystanie, w celu zaopatrzenia w ciepło, odnawialnych źródeł energii.

- b) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego – do najważniejszych kwestii związanych z ochroną przyrody należą:

- ochrona przyrody i przywracanie walorów środowiskowych:
 - w projekcie planu wprowadzono: „zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego;
- zachowanie, wzbogacanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej i krajobrazowej:
 - określenie odpowiednich udziałów powierzchni terenów biologicznie czynnych;
- racjonalne wykorzystanie zasobów środowiska przyrodniczego dla rozwoju energii ze źródeł odnawialnych:
 - w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, ustala się stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zagospodarowanie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – nie dotyczy.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY

Procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przebiegała równoległe do toku tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będącego przedmiotem opracowania. Sporządzono ją przy zastosowaniu metod opisowych, analiz jakościowych wykorzystujących dostępne informacje o stanie środowiska oraz oceny skutków przewidywanych zmian w środowisku, na podstawie których wyciągnięto określone wnioski. Pierwszym etapem planistycznym była inwentaryzacja urbanistyczna terenów objętych projektem planu. Dokonano wizji terenu oraz analizy materiałów przedstawiających stan istniejący obszaru (np. zdjęcia satelitarne, lotnicze, mapy), aby jak najbardziej szczegółowo scharakteryzować dany obszar oraz jego stan środowiska. Następnie zapoznano się z dokumentami strategicznymi przedstawiającymi uwarunkowania danego obszaru (także środowiskowe) oraz zalecany kierunek rozwoju przestrzennego. W celu scharakteryzowania i oceny stanu środowiska posłużono się także innymi opracowaniami, raportami o stanie środowiska a także danymi odnoszącymi się bezpośrednio lub, w przypadku ich braku, pośrednio do danego terenu. Dzięki opisom środowiska wykraczającym poza granice opracowania można było uzyskać informacje o powiązaniach badanego obszaru z regionalnym i krajowym systemem środowiska przyrodniczego, co było pomocne w określeniu ponadlokalnego znaczenia danych elementów środowiska.

W przedstawionej prognozie wykorzystano między innymi następujące źródła oraz akty prawne:

- Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.);
- Ustawa Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.);
- Ustawa o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 z późn. zm.);
- Ustawa o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.);
- Ustawa o lasach (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 530 z późn. zm.);
- Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 399 z późn. zm.);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. 2014 r. poz. 112);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu

- gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335);
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. U. UE. L. z 2001 r. Nr 197, str. 30);
 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.);
 - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225 z późn. zm.);
 - Kondracki J., 1994: *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa;
 - Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2017, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
 - Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych /wg badań PIG/, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
 - Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
 - Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska;
 - Program Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Skoki na lata 2017-2020;
 - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki;
 - <https://www.gov.pl/web/gios> - Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
 - <http://www.poznan.wios.gov.pl/> – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
 - <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>;
 - <http://www.psh.gov.pl/> – Państwowa Służba Hydrogeologiczna;
 - <http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/MIDASGIS> – Państwowy Instytut Geologiczny – MIDAS;
 - <http://btsearch.pl/> – wyszukiwarka stacji bazowych telefonii komórkowej GSM i UMTS;
 - <http://www.geoportal.gov.pl/> – Geoportal;
 - <http://www.skoki.e-mapa/net/> – gminny portal mapowy;
 - Główny Urząd Statystyczny – Bank Danych Lokalnych;
 - Ewidencja gruntów i budynków gminy Skoki.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Według art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko państwa członkowskie Unii Europejskiej (w tym Polska) monitorują znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planów i programów, aby między innymi, określić na wczesnym etapie nieprzewidziany niepożądany wpływ oraz aby mieć możliwość podjęcia odpowiedniego działania naprawczego.

Analiza skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uwzględniać będzie w szczególności metody, wskaźniki i częstotliwość pomiarów przyjęte dla działań wykonywanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Organem realizującym jego zadania jest Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Wyniki uzyskiwane w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska wykorzystane będą do określenia wpływu ustaleń projektu planu, który jest przedmiotem opracowania, na środowisko przyrodnicze, w odniesieniu do występujących długofalowych zmian jakości elementów przyrodniczych (stanu wód, stanu czystości powietrza atmosferycznego, klimatu akustycznego) i przyczyn tych zmian. Uzupełnieniem będą przyjęte w gminnych programach wskaźniki ilościowe i jakościowe monitorowania efektywności działań. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub innych dostępnych źródeł należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Analizę skutków realizacji postanowień projektu planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim. Możliwe jest skrócenie tego czasu do 2 lat lub przeprowadzania co rocznej weryfikacji w przypadku tworzenia Raportu o stanie gminy. Ważne jest, aby sprawdzić czy ustalenia planu są rzeczywiście przestrzegane. Najistotniejsza z punktu widzenia projektowanego dokumentu jest:

- kontrola stanu powietrza atmosferycznego,
- kontrola stanu jakościowego wód podziemnych,
- przeprowadzenie kontroli na etapie realizacji nowych zbiorników bezodpływowych pod kątem ich szczelności i/lub okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwości ich opróżniania.

Ustawa Prawo ochrony środowiska wskazuje, że badania monitoringowe prowadzi się z równoczesnym wykorzystaniem i rejestracją danych przestrzennych, dlatego ocena zmian zachodzących w środowisku omawianego obszaru może być oparta również na okresowym przeglądzie i rejestracji zmian w zagospodarowaniu przestrzennym tych terenów prowadzonych przez Gminę Skoki.

Po okresowym zebraniu danych, należy poddać je wnikliwej analizie i w przypadku stwierdzenia przejawów ewentualnych, niekorzystnych zmian środowiska przedsięwziąć stosowne działania zapobiegające, lub kompensujące niekorzystne tendencje.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Obszar objęty planem położony jest w południowej części powiatu wągrowieckiego (w odległości ok. 170 km od najbliższej granicy państwa), więc nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań. Nie projektuje się tu też funkcji zmieniających warunki siedliskowe i gruntowo-wodne na tak dużą skalę. Wobec powyższego nie zachodzi prawdopodobieństwo wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY SKOKI

5.1. Położenie geograficzne

Według regionalizacji fizycznogeograficznej Polski Kondrackiego (1994) gmina Skoki należy do podprowincji Pojezierze Południowobałtyckie, makroregionu Pojezierze Wielkopolskie oraz mezoregionów Pojezierze Gnieźnieńskie i Pojezierze Chodzieskie. Biorąc

pod uwagę geobotaniczny podział Polski według Matuszkiewicza (1993) gmina Skoki należy do działu Brandenbursko-Wielkopolskiego, częściowo do krainy Notecko-Lubuskiej, okręgu Poznańskiego oraz podokręgów Goślińskiego i Zieloneckiego, a częściowo do krainy Środkowowielkopolskiej, okręgu Pojezierza Gnieźnieńskiego oraz podokręgów Wągrowieckiego i Kleckiego.

Zgodnie z Programem Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Skoki na lata 2017-2020, gmina Skoki zajmuje obszar 19 852 ha, z czego miasto Skoki zajmuje 1 120 ha. Gmina leży w południowej części powiatu wągrowieckiego i od północy graniczy z gminami Rogoźno (powiat obornicki) oraz Wągrowiec i Mieścisko (powiat wągrowiecki), od wschodu z gminą Kłecko (powiat gnieźnieński), od południa z gminą Kiszkowo (powiat gnieźnieński), a od zachodu z gminą Murowana Goślina (powiat poznański). W granicach gminy funkcjonuje 27 sołectw: Bliżyce, Brzeźno, Budziszewice, Chociszewo, Glinno, Grzybowo, Jabłkowo, Jagniewice, Kakulin, Kuszewo, Lechlin, Lechlinek, Łosiniec, Niedźwiedziny, Pawłowo Skockie, Pomarzanki, Potrzebanow, Raczkowo, Rakojady, Rejowiec, Roszkowo, Roszkówko, Rościno, Sława Wlkp., Sławica, Stawiany oraz Szczodrochowo.

Przez obszar Gminy nie przebiega żadna droga krajowa. Na terenie gminy Skoki zlokalizowane są dwie drogi wojewódzkie: nr 196 i nr 197 oraz linia kolejowa nr 356 relacji Poznań Wschód – Bydgoszcz Główna, a także nieczynna linia kolejowa nr 385 łącząca stację Janowiec Wielkopolski ze stacją Skoki.

5.2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Warunki klimatyczne i stan powietrza atmosferycznego

Klimat gminy Skoki znajduje się pod przeważającymi wpływami mas powietrza polarno-morskiego napływającego z Atlantyku oraz polarno-kontynentalnego z Europy Wschodniej i Azji. Według regionalizacji rolniczo-klimatycznej R. Gumińskiego gmina Skoki położona jest w obrębie Dzielnicy Środkowej (VII).

Średnia roczna suma opadów w gminie Skoki dochodzi do 550 mm. Najwilgotniejszym miesiącem jest lipiec ze średnią sumą opadów wynoszącą około 70 mm. Do najbardziej suchych miesięcy zalicza się luty (opady poniżej 30 mm). W ciągu roku notuje się średnio od 140 – 160 dni z opadami deszczu poniżej 0,1 mm i średnio 35 dni z opadami śniegu.

Z danych meteorologicznych wynika, że średnia temperatura powietrza w ciągu roku wynosi 8,9°C. Najcieplejszym miesiącem, ze średnią temperaturą wynoszącą 19,1°C - jest lipiec. Najniższe temperatury wynoszące średnio -1,6°C odnotowuje się w styczniu. Zimy są na ogół łagodne, lata umiarkowanie ciepłe. Okres wegetacji trwa od 210 dni do 220 dni. Typowe cechy klimatu to duże wahania i zmienność typów pogody.

Pierwszy opad śniegu pojawia się zazwyczaj między 25.X a 25.XI, a ostatnie opady śniegu wiosną występują od 11.III do 21.IV. Pokrywa śnieżna w poszczególnych latach i miesiącach jest bardzo zmienna. Tylko styczeń i luty mają zwykle pokrywę śnieżną przez wszystkie dni.

Odnośnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do ustawy *Prawo ochrony środowiska* obszar gminy Skoki przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza aglomeracją poznańską oraz miastem Kalisz. Pełna ocena stanu czystości powietrza obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM 10, pył PM 2,5, ozon i tlenek węgla.

Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;

- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe;
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W 2024 roku wykonano ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023. Dla poziomu dopuszczalnego dla: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu i niklu, a także PM10 wszystkie strefy zaliczono do klasy A. Dla benzo(a)pirenu wszystkie strefy uzyskały klasę C. Dokonując oceny stref dla pyłu zawieszonego PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego I fazy – wartości obowiązującej od roku 2020 – wszystkie strefy uzyskały klasę A1.

W ocenie rocznej przeprowadzono również dodatkową klasyfikację odnosząc wyniki do wartości dopuszczalnej równej $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$, której należy dotrzymać od roku 2020 (II faza PM2,5 jest uzupełnieniem oceny; poziom ten ma być osiągnięty do 2020 r., zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu), gdzie:

- klasa A1 – jeżeli średnie roczne stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają lub są równe $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- klasa C1 – jeżeli średnie roczne stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy przekraczają $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Oprócz oceny pod kątem ochrony zdrowia badano również jakość powietrza z uwzględnieniem kryteriów dla ochrony roślin. Badania wykonano wyłącznie dla strefy wielkopolskiej, określając stężenie zanieczyszczeń: ozonem, dwutlenkiem siarki i tlenkami azotu. We wszystkich trzech przypadkach zakwalifikowano ją do klasy A. W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2.

Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Skoki może być lepszy od przydzielonych klas.

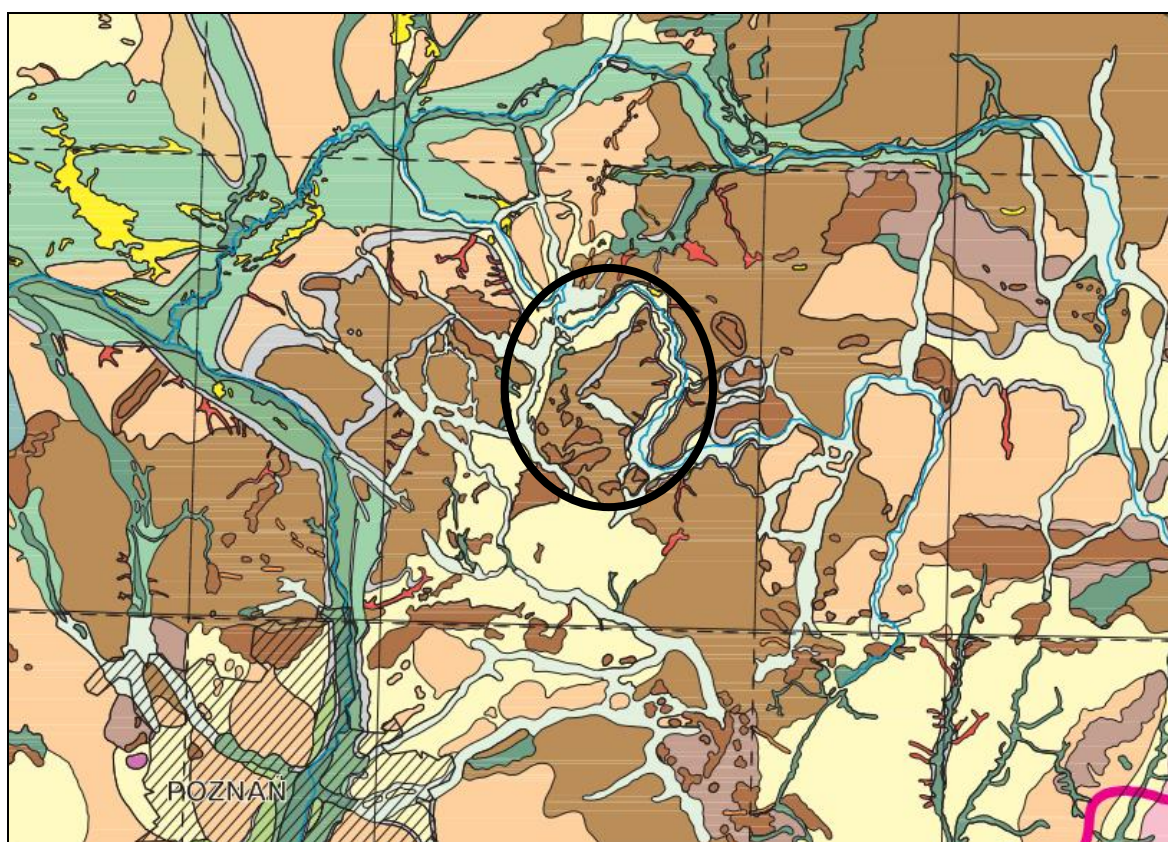
Geologia i geomorfologia

Podstawę budowy geologicznej gminy stanowi tzw. platforma paleozoiczna, na której zalegają utwory mezozoiczne zbudowane z m.in. piaskowców, margli i wapieni triasu, jury oraz kredy. Kolejną warstwę stanowią osady trzeciorzędowe tworzone przez utwory oligocenu, miocenu i pliocenu (głównie piaski, węgle brunatne oraz ropy) o miąższości łącznej do 220 m. Wierzchnią warstwę budowy geologicznej gminy stanowią utwory czwartorzędowe o łącznej miąższości wahającej się od 40 do 60 m. Podstawowy wpływ na kształtowanie się tych osadów miały czwartorzędowe procesy glacialne, interstadialne i interglacialne oraz procesy związane z tektoniką wglębną. Utwory plejstoceńskie zbudowane są głównie z glin zwałowych oraz osadów piaszczysto-mułkowych, a utwory holoceniowe stanowią głównie torfy, namuły, piaski oraz mady rzeczne. Warstwa przypowierzchniowa zbudowana jest z glin

zwałowych moreny dennej, piasków sandrowych oraz żwirów wodno-lodowcowych i lodowcowych.

Według podziału morfologicznego Wielkopolski B. Krygowskiego, północna część gminy leży na obszarze Równiny Wągrowieckiej, południowa i zachodnia znajduje się w obrębie tzw. Pagórków Poznańskich, a południowo-wschodnia część gminy wchodzi w skład Równiny Gnieźnieńskiej (Ryc. 3). Północna część gminy porożcinana jest rynnami glacialnymi jezior o dnie płaskim. Rzędne wysokości oscylują w granicach 82 – 105 m n.p.m. Rzeźba pozostałej części terenu jest dość zróżnicowana, występują pagórki moreny czołowej (Pagórki Poznańskie), równiny sandrowe oraz drobne doliny rozcinające wysoczyznę (np. dolina rzeki Małej Wełny). W środkowej części gminy widocznie zaznacza się rynna glacialna jezior (np. jezioro Włókna czy jezioro Brzeżno). Południowo-wschodni obszar gminy wzniesiony jest na wysokość 96-115 m n.p.m.

Ryc. 3 Fragment mapy geomorfologicznej niziny Wielkopolsko-Kujawskiej pod redakcją B. Krygowskiego dla obszaru gminy Skoki i okolic

LEGENDA:

	wysoczyzna morenowa pagórkowata poch. eroz. lub eroz.-akum.
	strefa pagórków moreny czołowej o drobnym rytmie
	wysoczyzna morenowa płaska zł. bałtyckiego
	wysoczyzna morenowa falista
	pagórki morenowe odosobnione
	równiny sandrowe

- orientacyjna lokalizacja gminy

	wały ozowe
	równiny zastoiiskowe
	rynna o dnie płaskim
	rynna o dnie pagórkowatym
	pagórki ostańcowe
	wały morenowe typu ostańcowego

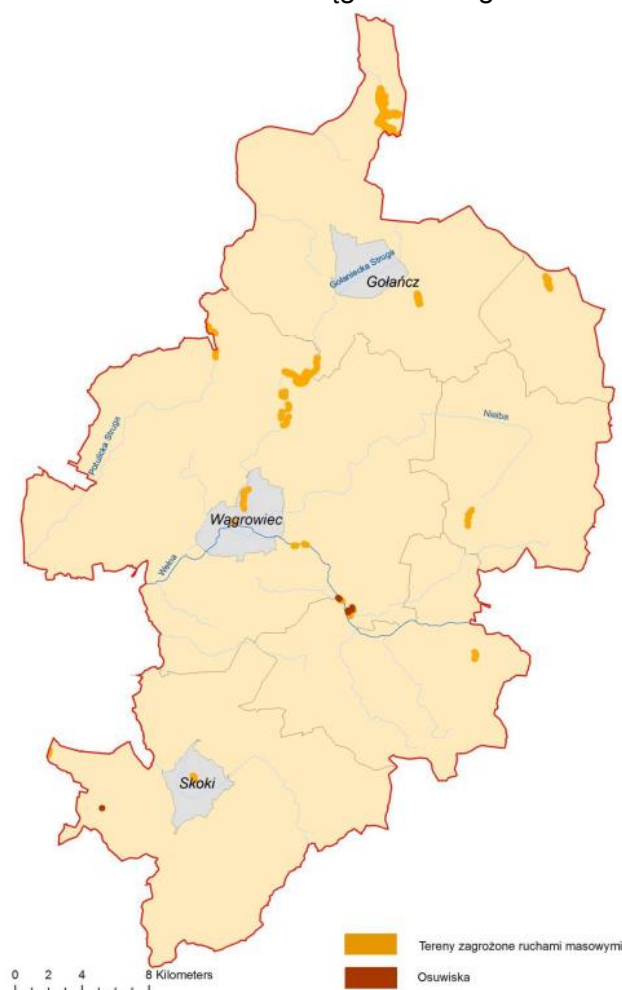

Źródło: http://igig.amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0011/164189/Krygowski_mapa.pdf

Obszary narażone na osuwanie się mas ziemnych, obszary górnicze.

Na terenie gminy Skoki, zgodnie z „Rejestrem osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi”, zlokalizowano jedno osuwisko w miejscowości Potrzebanowo oraz dwa tereny zagrożone ruchami masowymi (w miejscowości Budziszewice oraz mieście Skoki) – Ryc. 4.

Ryc. 4 Lokalizacja terenów zagrożonych ruchami masowymi oraz osuwisk na terenie powiatu wągrowieckiego

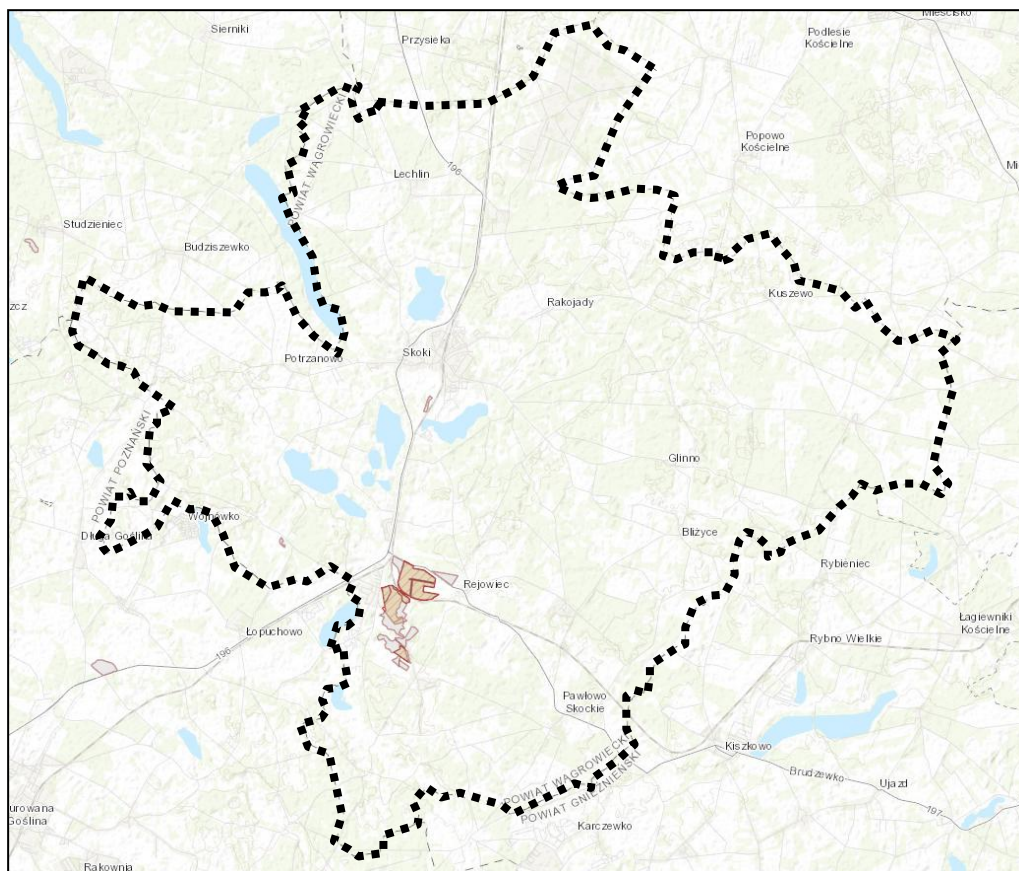
Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny Państwowy Instytut Badawczy „Objaśnienia do mapy osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi” – Warszawa, 2014

Występują również złoża kopalin pospolitych – kruszywa naturalnego (piasków i żwirów) oraz złoża torfu (Ryc. 5). Zarejestrowanych jest 5 aktywnych obszarów górniczych objętych koncesją na podstawie decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego:

- „Niedźwiedziny 1 Pole I” (nr w rejestrze 10-15/12/1182),
- „Niedźwiedziny I – Północ C” (nr w rejestrze 10-15/5/331a),
- „Niedźwiedziny KR/A” (nr w rejestrze 10-15/7/494/a),
- „Niedźwiedziny KR/B” (nr w rejestrze 10-15/7/494/b),

- „Rejowiec I” (nr w rejestrze 10-15/8/617/a).

Ryc. 5 Obszary złóż na terenie gminy Skoki

Legenda

■■■■■■■■■■ - granica gminy Skoki

Złóża, tereny i obszary górnicze

Złóża

Obszary górnicze

Tereny górnicze

Złóża wybilansowane

Źródło: <http://m.bazagis.pgi.gov.pl/>

Wody powierzchniowe i podziemne

Obszar gminy położony jest w zlewni rzeki Małej Wełny, która jest głównym ciekim przepływającym przez teren gminy. Mała Wełna jest lewym dopływem rzeki Wełna i na obszarze gminy przebiega na długości ok. 25 km. Na terenie gminy jej podstawowymi dopływami są: Kanał Roszkowo-Popowo, Kanał Dzwonowski oraz Kanał Płaskowo-Pomarzany. Większość z tych cieków zasilana jest przez wody z rowów melioracyjnych oraz sieci drenarskich znajdujących się na polach uprawnych.

Na terenie gminy Skoki występuje 12 zbiorników jeziornych, spośród których dominują jeziora rynnowe pochodzenia lodowcowego. Największym zbiornikiem jeziornym jest Jezioro Rościńskie (Skockie) zajmujące ok. 77 ha i maksymalnej głębokości 5,5 m. Kolejnym

zbiornikiem wodnym, pod względem powierzchni jest Jezioro Włókna zajmujące ok. 74,4 ha i o maksymalnej głębokości 7,5 m. Najmniejszym zbiornikiem jeziornym jest Jezioro Liskówka o powierzchni 1,2 ha i maksymalnej głębokości 4,6 m. Na terenie gminy znajdują się również jeziora: Maciejak (ok. 62 ha), Lipka (ok. 12,5 ha), Jeziorko (ok. 6 ha), Brzeźno (ok. 24 ha), Borowe (ok. 2,7 ha), Czarne (ok. 11,6 ha), Lechlin Północny (ok. 3,7 ha), Lechlin Południowy (8,4 ha) oraz Antoniewskie (ok. 4 ha). Naturalne zbiorniki wód stojących reprezentowane są również przez liczne „oczka wodne” stanowiące wypełnienia obniżzeń bezodpływowych. W kierunku wschodnim od miasta Skoki, wzdłuż rzeki Mała Wełna występują liczne sztuczne zbiorniki wód stojących.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) wskazuje Jednolite Części Wód Powierzchniowych, w których zasięgu znajduje się gmina Skoki (tab. 1). Jednolita Część Wód Powierzchniowych (JCW) to jednolita część wód, które zostały zgrupowane na potrzeby planów gospodarowania wodami i ich aktualizacji. Aktualny podział obowiązuje do 2027 r. Obszar objęty opracowaniem planu znajduje się w zasięgu JCWP Mała Wełna od jez. Gorzuchowskiego do Dopływu z Rejowca (PLRW600016186675). Celem środowiskowym JCWP Mała Wełna od jez. Gorzuchowskiego do Dopływu z Rejowca jest: dobry potencjał ekologiczny oraz dobry stan chemiczny. Aktualny stan określono jako zły.

Tabela 1. Wykaz Jednolitych Części Wód Powierzchniowych rzecznych na terenie gminy Skoki

Nazwa jednolitej część wód [europejski kod JCW]	Aktualny stan JCW	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Czynniki determinujące zagrożenie	Działania
Dopływ z jez. Sarbi PLRW600010186563	zły	zagrożona	presja troficzna: źródła bytowe i komunalne (punktowe) presja hydromorfologiczna: prostowanie koryta	–Kontrole dotyczące stosowania programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu przez podmioty prowadzące produkcję rolną i działalność. –Ograniczenie zanieczyszczenia wód związkami biogennymi pochodzącymi z rolnictwa oraz ograniczenie zanieczyszczenia pestycydami.
Trojanka PLRW600010185969	zły	zagrożona	presja hydromorfologiczna: prostowanie koryta, budowę piętrzące, obiekty gospodarki wodnej, budowle regulacyjne presja chemiczna: rozproszone – rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski	–Działania renaturyzacyjne. –Rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie utrzymania naturalnego charakteru koryta.
Mała Wełna od jez. Gorzuchowskiego do dopł. z Rejowca PLRW600016186675	zły	zagrożona	presja troficzna: nawożenie i depozycja oraz odpływ miejski (wody opadowe) presja zasilająca: ścieki przemysłowe i komunalne presja hydromorfologiczna:	–Kontrole dotyczące stosowania programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu przez podmioty prowadzące produkcję rolną i działalność.

Nazwa jednolitej część wód [europejski kod JCW]	Aktualny stan JCW	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Czynniki determinujące zagrożenie	Działania
			prostowanie koryta, budowie piętrzące, obiekty gospodarki wodnej, wały przeciwpowodziowe presja chemiczna: rozproszone – rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski	–Realizacja działań wynikających z planów ochrony i planów zadań ochronnych dla obszarów chronionych. –Rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie dopływu zanieczyszczeń. –Realizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych. –Rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie utrzymania naturalnego charakteru koryta. –Ograniczenie zanieczyszczenia wód związkami biogennymi pochodzącymi z rolnictwa oraz ograniczenie zanieczyszczenia pestycydami.
Mała Wełna od Dopł. z Rejowca do ujścia PLRW6000181966979	zły	zagrożona	presja troficzna: źródła przemysłowe oraz źródła bytowe i komunalne (punktowe i rozproszone) presja zasalająca: eutrofizacja presja hydromorfologiczna: prostowanie koryta, budowie piętrzące	–Rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie utrzymania naturalnego charakteru koryta. –Rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie dopływu zanieczyszczeń. –Analiza możliwości przebudowy budowli piętrzących w zakresie zapewniającym ciągłość biologiczną i spełnienie celów środowiskowych.

Źródło: Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

W związku z wejściem w życie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry dnia 24 lutego 2023 r., który spowodował zmianę stanu JCWP na terenie miasta i gminy Skoki oraz ostatnich badań stanu JCWP przeprowadzonych w 2022 roku, poniżej przedstawia się wyniki w oparciu o poprzedni podział JCWP. W roku 2022, wykonano ocenę stanu JCWP za rok 2021 uwzględniając zasadę dziedziczenia ocen z lat 2016–2020. Dziedziczenie oceny jest przeniesieniem wyników oceny JCWP (elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych i chemicznych) na kolejny rok, w przypadku gdy JCWP nie była objęta monitoringiem. Wyniki badań zostały przedstawione w tabeli 2.

Tabela 2. Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości wód powierzchniowych za rok 2021 dla JCWP w gminie Skoki

Nazwa jednolitej część wód	klasa elementów biologicznych	klasa elementów hydro-morfologicznych	klasa elementów fizykochemicznych	stan/potencjał ekologiczny	stan chemiczny	aktualny stan JCW
Dopływ z jez. Starskiego	I	III	>II	umiarkowany stan	-	zły
Trojanka (Struga Goślińska)	IV	II	>II	słaby stan	poniżej dobrego	zły

Dopływ z Pomorzana	IV	V	>II	słaby stan	dobry	zły
Dopływ z Michalczy	-	-	-	umiarkowany potencjał	-	zły
Dopływ z Jaroszewa	-	-	-	umiarkowany potencjał	-	zły
Mała Wełna od jez. Gorzuchowskiego do dopł. z Rejowca	IV	III	>II	słaby potencjał	poniżej dobrego	zły
Dopływ z Rejowca	-	-	-	dobry potencjał	-	dobry
Mała Wełna od Dopł. z Rejowca do ujścia	II	I	>II	umiarkowany potencjał	dobry	zły

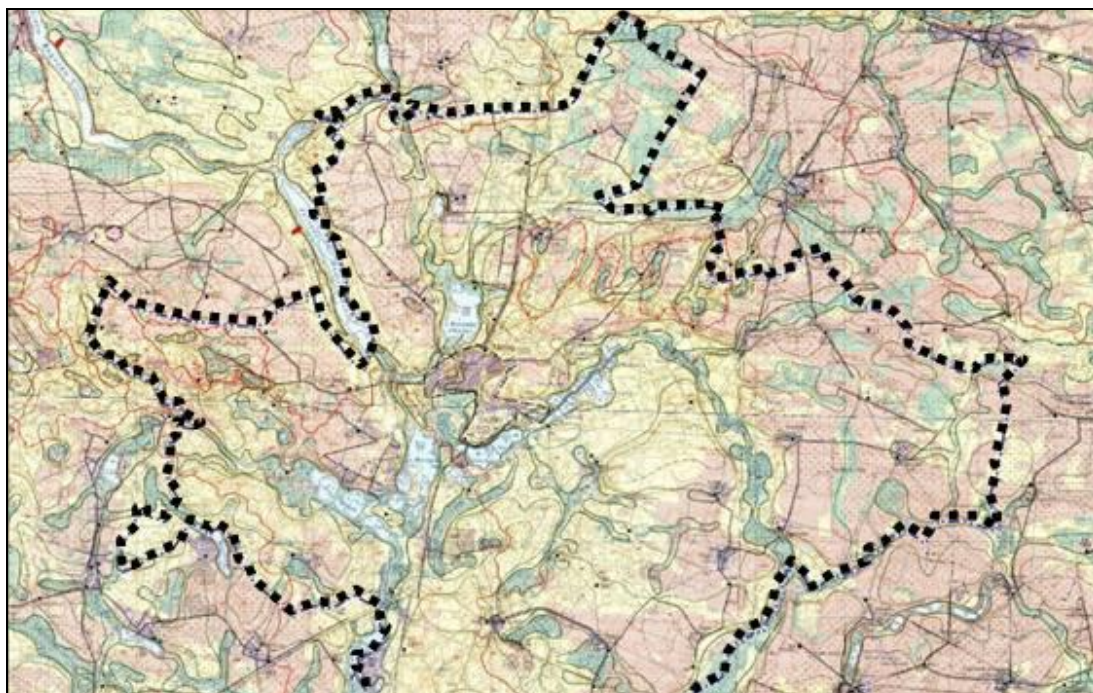
Źródło: Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016-2021 na podstawie monitoringu – tabela

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Cele te realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju, w szczególności działań polegających na:

- stopniowej redukcji zanieczyszczeń powodowanych przez substancje priorytetowe oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach,
- zaniechaniu lub stopniowym eliminowaniu emisji do wód powierzchniowych substancji priorytetowych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w przepisach.

Zgodnie z mapą hydrograficzną (Ryc. 6) podłoże na terenach zurbanizowanych stanowią przeważnie grunty o słabej i zróżnicowanej przepuszczalności. W centralnej części gminy przeważają piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności. Głównie wzdłuż cieków wodnych oraz w północnej części gminy zlokalizowane są grunty organiczne o zmiennej przepuszczalności. We wschodniej zaś części przeważają gliny i pyły o słabej przepuszczalności.

Ryc. 6 Warunki hydrograficzne na terenie gminy Skoki

Kl	Przepuszczalność	Rodzaje gruntów
1	łatwa 	rumosze i żwiry
2	średnia 	piaski i skały lite silnie uszczelinione
3	słaba 	gliny i pyły

Kl	Przepuszczalność	Rodzaje gruntów
4	zmienna 	grunty organiczne
5	zróżnicowana 	grunty antropogeniczne
6	bardzo słaba 	skały lite słabo uszczelinione i ity

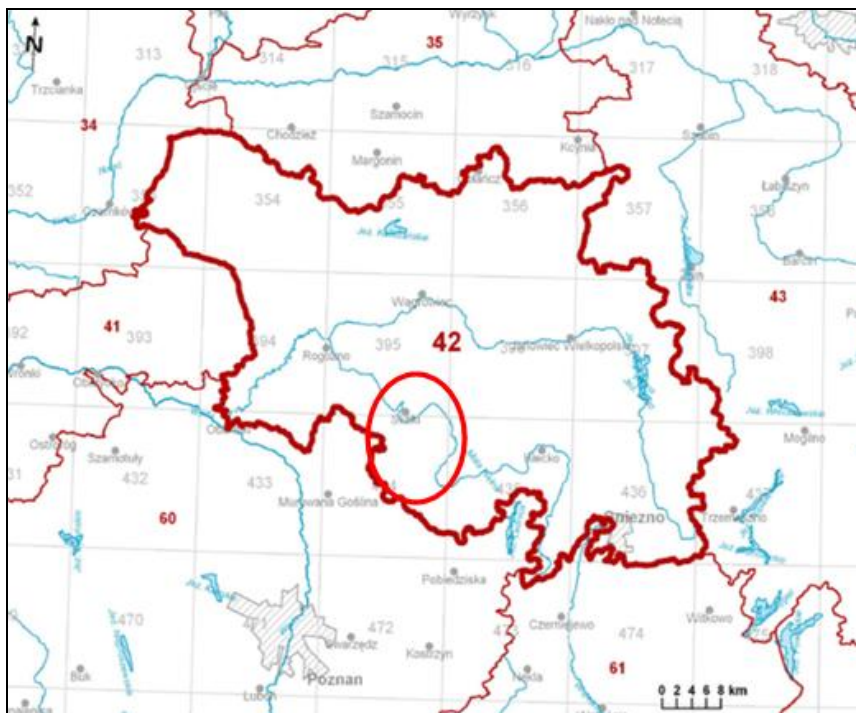
źródło: <http://skoki.e-mapa.net/>

■■■■■■■ granica gminy

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) gmina Skoki położona jest częściowo w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 42 oraz częściowo w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 60 – Ryc. 7. Zgodnie z ustawą Prawo wodne przez jednolitą część wód podziemnych rozumie się określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Cele środowiskowe dla JCWPd określone przez ustawę to:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Ryc. 7 Granice jednolitej części wód podziemnych nr 42 i nr 60

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowa Służba Hydrogeologiczna

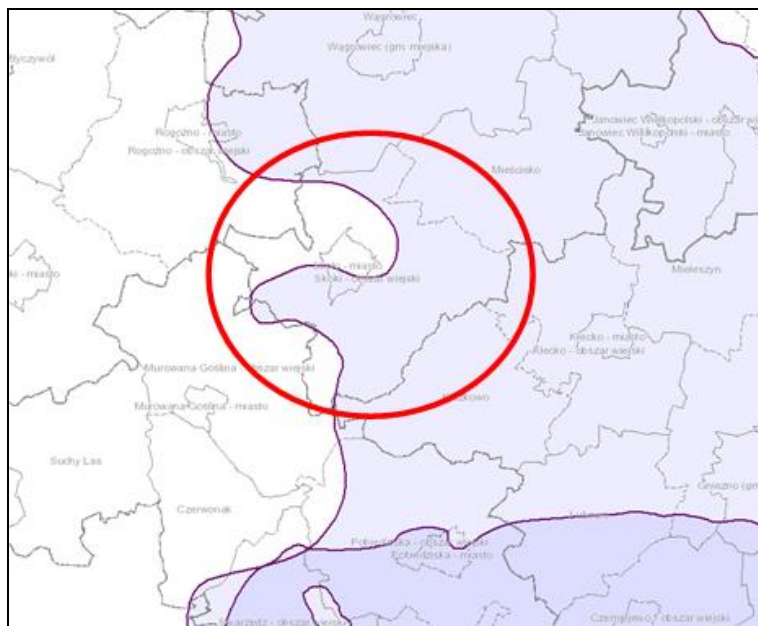
 poglądowa lokalizacja gminy

Przez dobry stan wód podziemnych rozumie się taki stan jednolitych części wód podziemnych, w którym stan ilościowy wód podziemnych oraz stan chemiczny tych wód są określone co najmniej jako dobre. Zgodnie z wynikami badań przeprowadzonych w 2019 roku stan JCWPd nr 42 oraz JCWPd nr 60 zarówno ilościowy jak i chemiczny jest dobry, a części wód nie są zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zamieszczane są wyniki badań wód podziemnych prowadzonych w sieci krajowej w ramach monitoringu operacyjnego. Badania dla obszaru JCWPd nr 42 ostatni raz przeprowadzono w 2022 roku. Zgodnie z tą oceną na obszarze JCWPd nr 42 zlokalizowano 8 punktów kontrolnych. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 2 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa) w 5 próbach, złą jakość wód w 1 próbie, a wód o jakości bardzo dobrej (I klasa) oraz niezadowalającej (IV klasa) nie oznaczono. W gminie Skoki zlokalizowany był jeden punkt w miejscowości Miączynek, dla którego klasę końcową jakości wód określono jako zadowalającą (III klasa). Badania dla obszaru JCWPd nr 60 ostatni raz również przeprowadzono w 2022 roku. Zgodnie z tą oceną na obszarze JCWPd nr 60 zlokalizowano 20 punktów kontrolnych. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 7 próbach, wody zadowalającej jakości (III klasa) w 12 próbach, wody niezadowalającej jakości (IV klasa) w 1 próbie, a wód o jakości bardzo dobrej (I klasa) oraz złej (V klasa) nie oznaczono. Najbliżej zlokalizowanym punktem był punkt w miejscowości Głębołek w gminie Murowana Goślina, dla którego klasę końcową jakości wód określono jako dobrą (II klasa).

Gmina Skoki położona jest częściowo w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław – Gniezno”. Lokalizację gminy na tle GZWP przedstawia rycina 8.

Ryc. 8 Lokalizacja gminy Skoki na tle Głównych Zbiorników Wód Podziemnych

Źródło: epsh.pgi.gov.pl

orientacyjna lokalizacja gminy

Lasy

Zgodnie z danymi podanymi w Statystycznym Vademecum Samorządowca 2021, powierzchnia lasów ogółem w gminie Skoki wynosi ok. 7124 ha, a wskaźnik lesistości wynosi 35,9% (stan na rok 2021). Lasy publiczne stanowią ok. 6348 ha, a w tym własność gminy wynosi 51 ha. Większa część kompleksów leśnych położona jest centralnej części gminy, w kierunku południowo-wschodnim oraz wschodnim od miasta Skoki oraz w południowej części gminy w granicach Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka wraz z otuliną. Nieco mniejszy kompleks leśny znajduje się także w zachodniej części gminy w granicach obrębów Brzeźno oraz Potrzezanowo.

Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów szczególnych

Na terenie gminy Skoki znajdują się następujące formy ochrony przyrody:

Park Krajobrazowy „Puszcza Zielonka” wraz z otuliną – położony jest w południowej części gminy. Został powołany na podstawie Rozporządzenia Wojewody Poznańskiego Nr 5/93 z dnia 20 września 1993 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka. Powyższe rozporządzenie było aktem obowiązującym przez 20 lat, po czym utracił moc prawną wraz z uchwaleniem przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwały nr XXXVII/729/13 z dnia 30 września 2013 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka. Zgodnie z powyższym aktem prawnym Park obejmuje obszar o powierzchni 12 202 ha (1097,8 ha na terenie gminy Skoki), a otulina zajmuje 9538,55 ha (857,83 ha na terenie gminy Skoki). Zgodnie z § 4. niniejszej uchwały do szczególnych celów ochrony na terenie Parku należy:

1. ochrona i zachowanie jednego z najciekawszych fragmentów krajobrazu polodowcowego w środkowej Wielkopolsce;
2. zachowanie trwałości oraz różnorodności biologicznej ekosystemów leśnych wraz ze spontanicznymi procesami ich dynamiki;

3. zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk;
4. zachowanie cennych ekosystemów, w tym: bagiennych, leśnych, łąkowych, murawowych, wodnych i zaroślowych;
5. utrzymanie walorów kulturowych, w tym historycznych traktów: Annowskiego, Bednarskiego, Pławińskiego, Poznańskiego i Zielonkowskiego;
6. utrzymanie struktury przestrzennej terenów z uwzględnieniem swoistych cech miejscowego krajobrazu.

W strukturze powierzchniowej Parku wyróżnić należy wysoki udział gruntów leśnych i zadrzewionych, które stanowią ok. 78% powierzchni, w których odznaczyć można aż 12 typów siedliskowych lasu, oraz znaczną ilość zbiorników jeziornych, których łącznie na terenie Parku jest ok. 30. Największe jest jezioro Stęszewsko – Kołatkowskie zajmujące powierzchnię ok. 78 ha. We florze obszaru wyróżnić można lilię złotogłów, kokorycz pustą, sasanę łąkową czy czerniec gronkowy. Ze środowiska wodno-torfowego należy podkreślić, że na obszarze Parku występują m.in. grzybień biały, grąźel żółty, rosiczki czy kruszczyk błotny. Na terenie Parku i otuliny występuje ponad 200 pomników przyrody, w których wymienić można pojedyncze drzewa (przede wszystkim dęby, sosny, graby czy buki), aleje drzew oraz głąz narzutowy zlokalizowany w Zielonce. W związku z tym, że przeważającą powierzchnię Parku zajmują lasy, grupę kręgowców reprezentują głównie jelenie, daniele, sarny, dziki i lisy. Stwierdzono również występowanie będących pod ochroną bobrów i wydr. Rozpoznano występowanie 13 gatunków nietoperzy oraz 134 lęgowych gatunków ptaków. Najliczniej reprezentowaną grupą systematyczną są motyle większe. W Parku i otulinie stwierdzono obecność 541 gatunków, w tym czerwończyka nieparka. W granicach parku utworzonych jest 5 rezerwatów przyrody: „Jezioro Czarne” (rezerwat florystyczny utworzony w 1959 roku, powierzchnia: 17,75 ha), „Jezioro Pławno” (rezerwat krajobrazowy utworzony w 1978 roku, powierzchnia: 16,71 ha), „Klasztorne Modrzewie koło Dąbrówki Kościelnej” (rezerwat leśny utworzony w 1962 roku, powierzchnia: 5,81 ha), „Las mieszany w Nadleśnictwie Łopuchówko” (rezerwat leśny utworzony w 1962 roku, powierzchnia: 10,83 ha), „Żywiec dziewięciolistny” (rezerwat florystyczny utworzony w 1974 roku, powierzchnia: 10,51 ha).

Obszar Natura 2000 „Stawy Kiszkowskie” [PLH 300050] – jego niewielki fragment zlokalizowany jest we wschodniej części gminy Skoki w pobliżu miejscowości Jabłkowo. Został utworzony na mocy decyzji z dnia 10.01.2011 roku i obejmuje fragment doliny Małej Welny oraz niewielkiego dopływu w okolicach Kiszkowa o powierzchni 477,49 ha. Głównym celem powstania tego obszaru jest ochrona jednej z najważniejszych w Wielkopolsce ostoi kumaka nizinnego *Bombina bombina*.

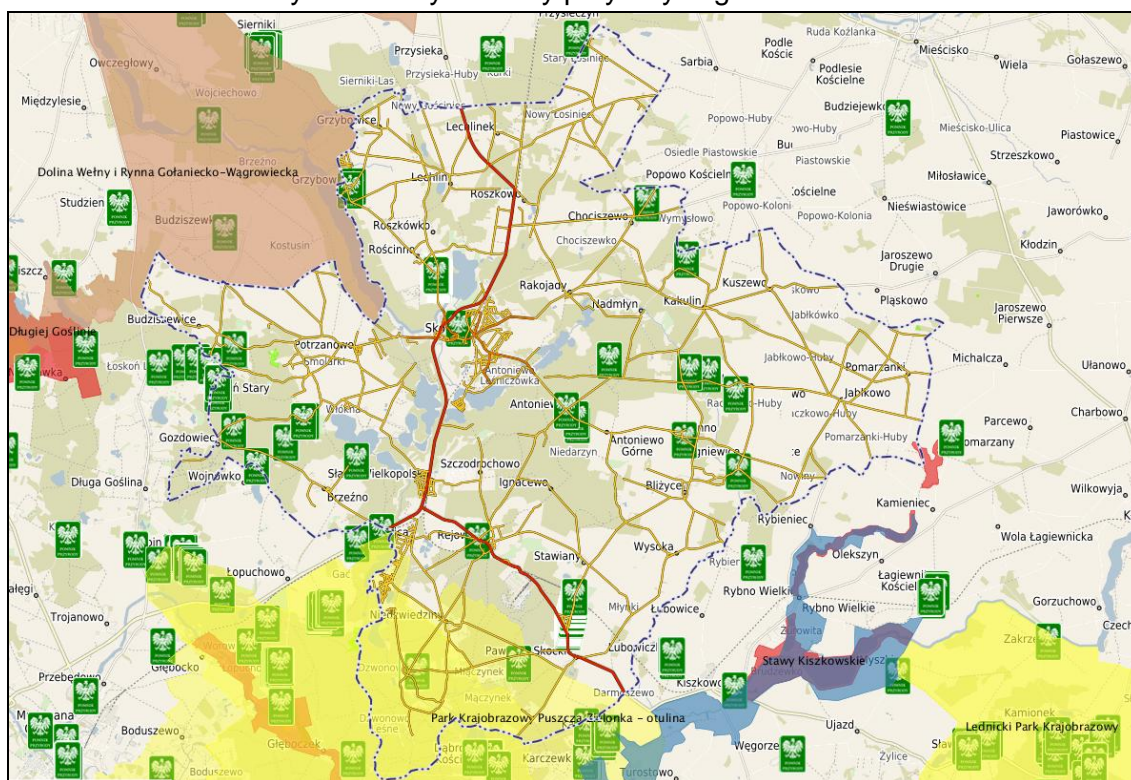
Użytek ekologiczny „Uroczysko Pomarzanki” – utworzony został na podstawie uchwały nr XXXII/196/05 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 9 lutego 2005 roku i zajmuje powierzchnię 0,74 ha. Wyznaczony jest na działce ewidencyjnej będącej własnością Skarbu Państwa, w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Durowo. Głównym celem jest ochrona miejsca lęgowego ptactwa wodnego. Działka ta stanowi również ostoję drobnej fauny oraz dzikiej zwierzyny leśnej.

Użytek ekologiczny „Uroczysko Smolarki” – utworzony został na podstawie uchwały nr XXXII/196/05 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 9 lutego 2005 roku i zajmuje powierzchnię 4,52 ha. Cztery lata później podjęto uchwałę nr XXXII/221/2009

z dnia 16 czerwca w sprawie zmiany Uchwały Nr XXXII/196/05 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 9 lutego 2005 roku, w sprawie uznania obiektów przyrodniczych za użytki ekologiczne. Przedmiotem zmiany było rozszerzenie zakresu przestrzennego użytku ekologicznego „Uroczysko Smolarki” w wyniku czego obecnie obejmuje on powierzchnię 6,43 ha. Wyznaczony jest na trzech działkach ewidencyjnych będących własnością Skarbu Państwa, w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Łopuchówko. Głównym celem jest ochrona terenu trzcinowo – łąkowo – torfowego z kępami drzew o charakterze naturalnym z trwającymi procesami sukcesji.

Ponadto na terenie gminy zlokalizowane są 22 pomniki przyrody, z czego 16 stanowią pojedyncze drzewa (w większości są to dęby szypułkowe), 5 stanowią aleje lub grupy drzew oraz 1 pomnik stanowi głąz narzutowy (gnejs). Bezpośrednio przy zachodniej granicy gminy zlokalizowany jest Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko – Wągrowiecka”, który powstał na podstawie uchwały nr IX/56/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile z dnia 31 maja 1989 roku w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie pilskim. Zajmuje on powierzchnię 22 640 ha.

Ryc. 9 Formy ochrony przyrody w gminie Skoki

Źródło: <http://skoki.e-mapa.net>

6. CHARAKTERYSTYKA TERENU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM

6.1. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Obszar projektu planu obejmuje północną część miejscowości Pawłowo Skockie, które położone jest w południowej części gminy Skoki, w obrębie ewidencyjnym Stawiany. Zabudowa zlokalizowana jest głównie wzdłuż drogi powiatowej nr 1659P – ulicy Aleja Lipowa stanowiącej wschodnią granicę opracowania planu oraz wzdłuż drogi wewnętrznej łączącej się z drogą powiatową. Na analizowanym obszarze znajduje się zabudowa mieszkaniowa

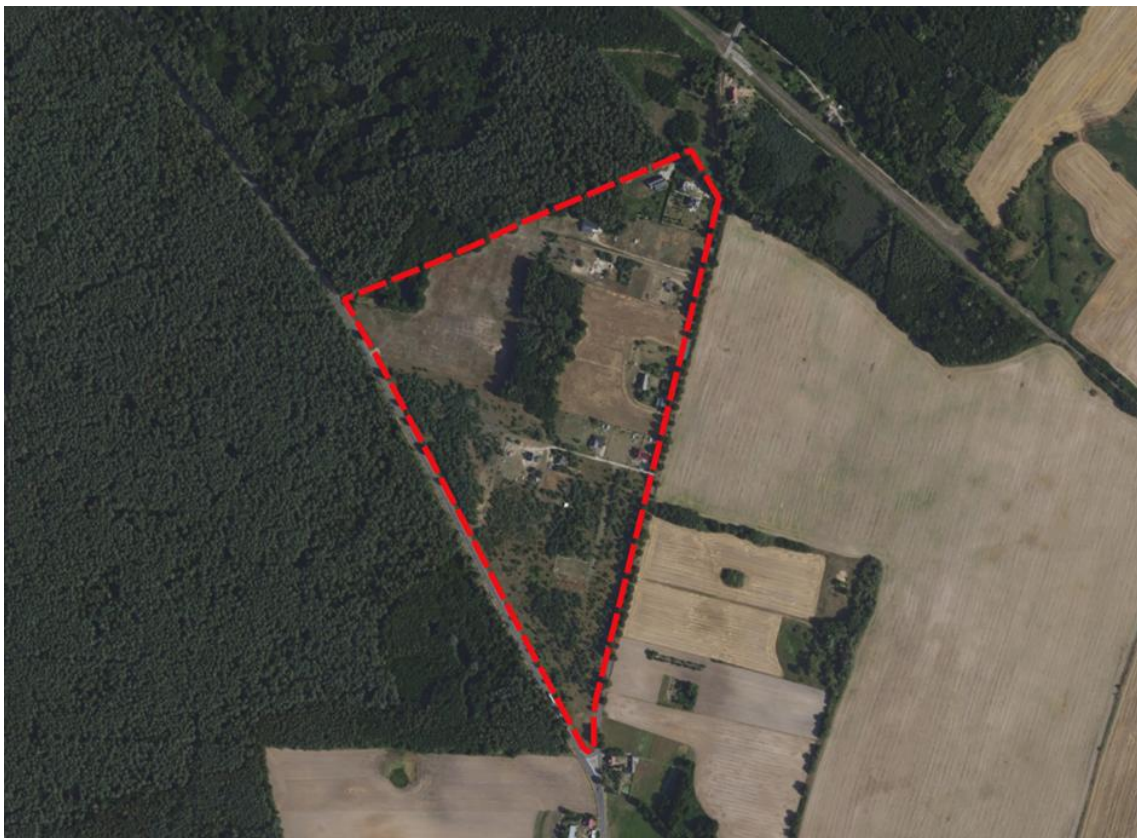
jednorodzinna oraz występuje też zabudowa zagrodowa – jedno siedlisko. Pozostałą część obszaru objętego planem stanowią tereny gruntów rolnych oraz lasy (Ryc. 10).

Struktura przyrodnicza obszaru kształtowana jest przede wszystkim przed tereny rolnicze, związane z uprawą, tereny leśne oraz tereny przydomowych ogrodów, gdzie główny wpływ na różnorodność biologiczną mają decyzje prywatnych właścicieli dotyczące sadzenia wybranych gatunków. Tereny rolnicze nie sprzyjają zróżnicowaniu biologicznemu flory, z uwagi na wprowadzanie pojedynczego gatunku roślin uprawnych na znacznym areale gruntu. Duży wpływ na różnorodność biologiczną obszaru planu mają znajdujące się w jego granicach tereny leśne, które ze względu na swoją wielopiętrową budowę mogą stanowić źródło wielu gatunków roślin na stosunkowo nieznacznym obszarze. Większość obszaru stanowiąca południową część planu porośnięta jest niskimi drzewami iglastymi. Wzdłuż wschodniej granicy opracowania – drogi powiatowej zlokalizowany jest wieloobiektowy pomnik przyrody – grupa drzew z gatunku lipa drobnolistna – *Tilia cordata*.

Obszar opracowania planu graniczy: od wschodu z drogą powiatową nr 1659P, od północy z terenami leśnymi, a od zachodu z drogą wojewódzką nr 197. W sąsiedztwie, w kierunku północnym i zachodnim od przedmiotowego terenu, zlokalizowane są tereny leśne, w kierunku południowym i wschodnim zdecydowaną większość stanowią tereny rolne. W niewielkiej odległości w kierunku północnym znajduje się linia kolejowa nr 377 relacji Gniezno Winiary – Sława Wielkopolska. W kierunku południowym od obszaru projektu planu, w odległości ok. 800 m zlokalizowane są zabudowania miejscowości Pawłowo Skockie.

Sieci infrastruktury technicznej na obszarze projektu planu i w jego najbliższym sąsiedztwie są słabo rozwinięte. Przez centralną część obszaru opracowania przebiega linia elektroenergetyczna średniego napięcia.

Ryc. 10 Zagospodarowanie obszaru objętego miejscowym planem

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl>

— — — — granica obszaru objętego miejscowym planem

Stan istniejący obszaru objętego projektem planu miejscowego, a także jego najbliższego sąsiedztwa został przedstawiony na zdjęciach w tabeli 3.

Tabela 3. Użytkowanie terenów objętych miejscowym planem

1. Centralna część obszaru opracowania - widok z drogi wewnętrznej w kierunku zachodnim

2. Centralna część obszaru opracowania - widok w kierunku zabudowy mieszkaniowej

3. Centralna część obszaru opracowania - widok na drogę wewnętrzną w kierunku wschodnim

4. Centralna część obszaru opracowania - widok na budynek mieszkalny jednorodzinny

5. Wschodnia część obszaru opracowania - widok na drogę powiatową z aleją drzew w kierunku południowym

6. Wschodnia część obszaru opracowania - widok na drogę powiatową z aleją drzew w kierunku północnym

7. Północno-wschodnia część obszaru opracowania – widok na zabudowę mieszkaniową

8. Wschodnia część obszaru opracowania – widok na napowietrzną linię elektroenergetyczną średniego napięcia

9. Wschodnia część obszaru opracowania – widok na zabudowę zagrodową

10. Południowa część obszaru opracowania – widok w kierunku północnym

11. Zachodnia część obszaru opracowania – widok na tereny rolne w kierunku północnym z drogi wojewódzkiej nr 197.

12. Zachodnia część obszaru opracowania – widok na drogę wojewódzką nr 197 w kierunku południowym

Źródło: opracowanie własne

Sposób zagospodarowania obszaru objętego planem poprzedzony został wykonaniem szczegółowych analiz w zakresie zainwestowania i użytkowania przedmiotowego obszaru, infrastruktury technicznej oraz własności analizowanych obszarów. Przystąpienie do opracowania planu umożliwi określenie zasad zagospodarowania terenu, co przyczyni się do racjonalnego zagospodarowania nieruchomości z uwzględnieniem uwarunkowań przestrzennych w stosunku do zmieniających się uwarunkowań prawnych.

W roku 2022, wykonano ocenę stanu JCWP za rok 2021 uwzględniając zasadę dziedziczenia ocen z lat 2016–2020. Dziedziczenie oceny jest przeniesieniem wyników oceny JCWP (elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych i chemicznych) na kolejny rok, w przypadku gdy JCWP nie była objęta monitoringiem.

Na terenie gminy Skoki znajduje się 8 jednolitych części wód, z czego dla siedmiu ogólny stan wód określono jako zły, a dla jednej jako dobry. Stan chemiczny wód w przypadku dwóch JCWP określono jako dobry, dla dwóch JCWP określono jako poniżej dobrego, a pozostałe cztery nie były objęte monitoringiem w tym zakresie.

Analizowany teren położony jest w granicach JCWPd nr 42. Aktualny stan JCWPd nr 42 zarówno ilościowy, jak i chemiczny określono jako dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych została określona jako niezagrażona. Celem środowiskowym dla JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego.

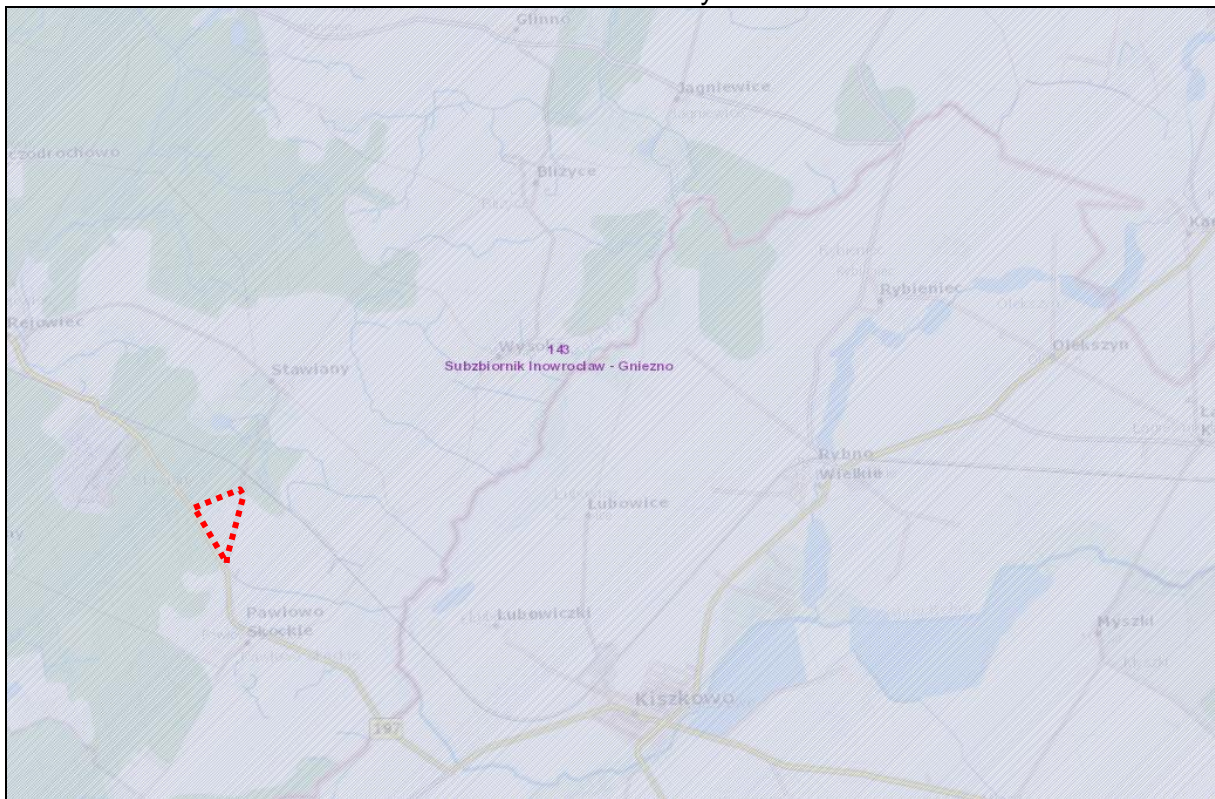
Obszar objęty projektem planu położony jest poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych.

Analizowany teren położony jest poza:

- obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$),
- obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$),
- obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Obszar objęty planem znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław – Gniezno” (Ryc. 11).

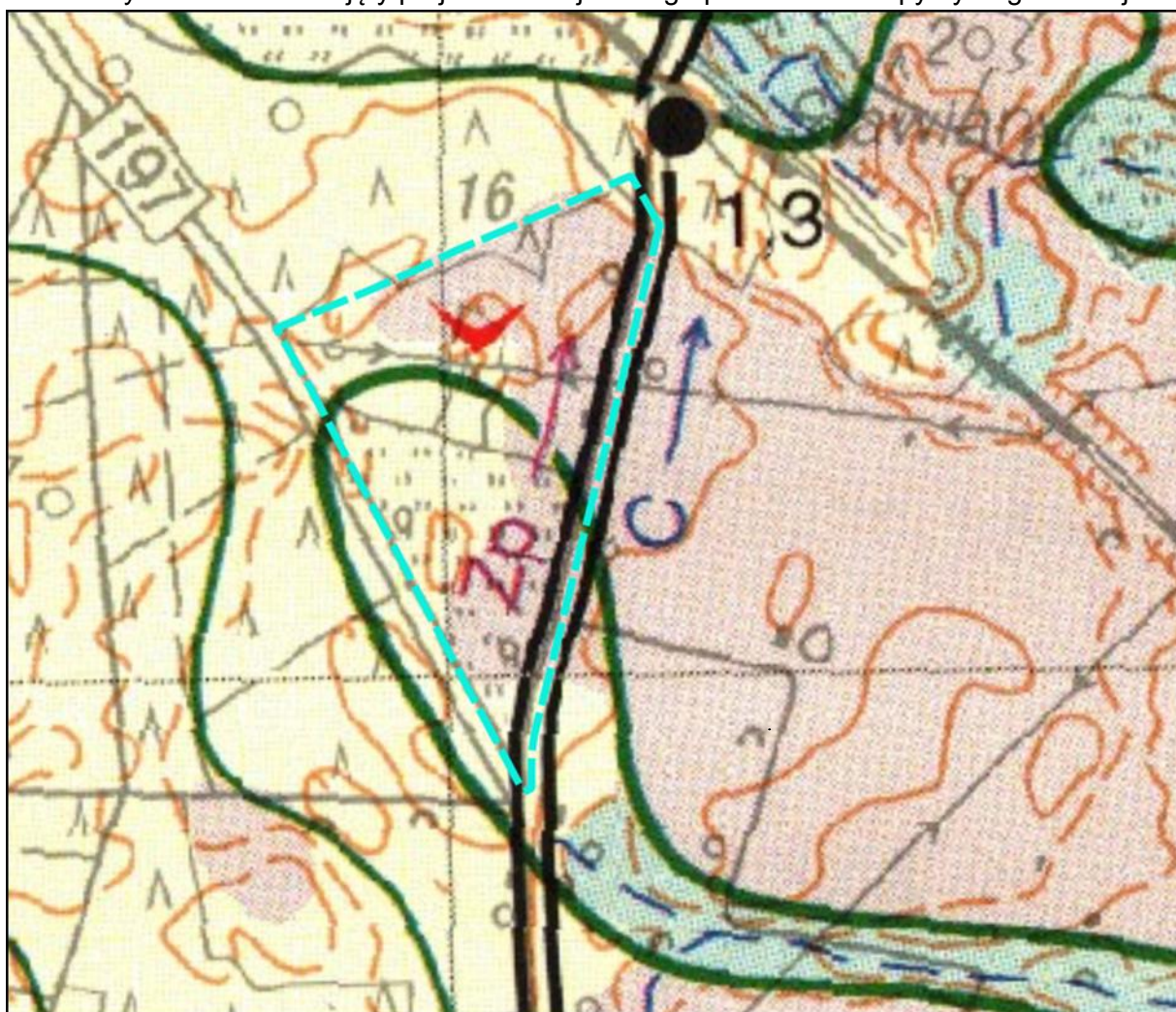
Ryc. 11 Lokalizacja obszaru objętego planem w sąsiedztwie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych

■ ■ ■ ■ ■ orientacyjna lokalizacja obszaru objętego planem
Źródło: https://geolog.pgi.gov.pl/#/main?config=id_dy5itm4inr

Na obszarze objętym opracowaniem występują piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności, a także gliny i pyły charakteryzujące się słabą przepuszczalnością (Ryc. 12).

Ryc. 12 Obszar objęty projektem miejscowego planu na tle mapy hydrograficznej

— granica obszaru objętego miejscowym planem

Kl	Przepuszczalność	Rodzaje gruntów	Kl	Przepuszczalność	Rodzaje gruntów
1	łatwa	rumosze i żwiry	4	zmienna	grunty organiczne
2	średnia	piaski i skały lite silnie uszczelnione	5	zróżnicowana	grunty antropogeniczne
3	słaba	gliny i pyły	6	bardzo słaba	skały lite słabo uszczelnione i ilt

źródło: <http://skoki.e-mapa.net/>

Grunty znajdujące się w granicach projektowanego planu nie zostały ujęte w „Rejestrze osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi” jako tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Na terenie objętym projektem planu nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych/zatwierdzonych przez Starostę Wągrowieckiego.

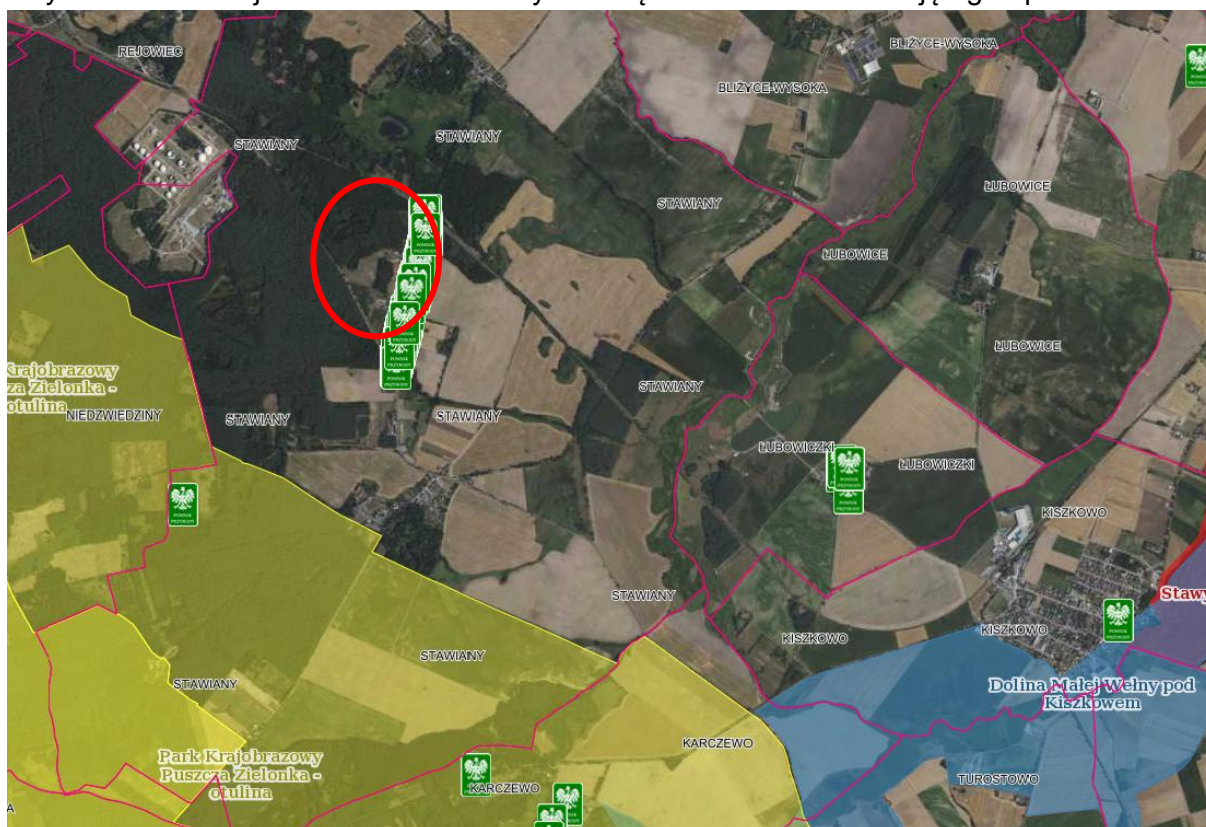
Źródła emisji zanieczyszczeń do atmosfery na obszarze opracowania projektu planu mogą być związane z ruchem samochodowym na drodze wojewódzkiej i powiatowej, znajdujących się w pobliżu analizowanego terenu (spaliny samochodowe), ogrzewaniem budynków oraz pracą maszyn rolniczych.

Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości

powietrza atmosferycznego w gminie Skoki, w granicach opracowania planu może być lepszy od przydzielonych dla strefy wielkopolskiej klas – przekroczeń w zakresie BaP.

Na analizowanym terenie nie występują formy ochrony przyrody określone w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Małej Wełny pod Kiszkowem PLB300006 oraz Specjalny Obszar Ochrony Stawy Kiszkowskie PLH300050 zlokalizowane w odległości odpowiednio ok. 3,5 km oraz 5,0 km od granic opracowania. Najbliżej położoną powierzchniową formą ochrony przyrody jest Park Krajobrazowy Puszcza Zielonka wraz otuliną zlokalizowany w odległości ok. 1,5 km od zachodniej granicy opracowania. Wzdłuż wschodniej granicy opracowania – drogi powiatowej zlokalizowany jest wieloobiektowy pomnik przyrody – grupa drzew z gatunku lipa drobnolistna – *Tilia cordata* (Ryc. 13).

Ryc. 13 Lokalizacja obszarów chronionych w sąsiedztwie obszaru objętego opracowaniem

Źródło: geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/

 - orientacyjne położenie obszaru objętego opracowaniem

Najbliższa stacja telefonii komórkowej zlokalizowana jest w odległości ok. 1,0 km w kierunku północno-zachodnim od granic opracowania planu.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego mają za zadanie kształtowanie zagospodarowania zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i polityką przestrzenną gminy zawartą w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki. Chronią one również poszczególne elementy środowiska przed szkodliwą działalnością człowieka, a także wartości kulturowe na danym terenie.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu na terenie objętym projektem planu istnieje potencjalna możliwość wprowadzenia zabudowy na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Wobec faktu, iż decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie oraz nie musi uwzględniać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w przypadku braku realizacji

planu istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu, poprzez chaotyczne zagospodarowanie bez spójnych, całościowych rozwiązań komunikacyjnych, co generować może konflikty środowiskowe. W wyniku prowadzonych prac budowlanych (budowa budynków, dróg czy prowadzenie sieci infrastruktury technicznej) zostanie przekształcona powierzchnia ziemi oraz usunięta roślinność. Budowa budynków czy dróg wiązać się może także z niwelacją terenu, co będzie miało bezpośredni wpływ na powierzchnię i ukształtowanie gruntów oraz pośredni na spływy wód powierzchniowych i podziemnych. W analizowanym przypadku zmniejszeniu ulegnie również powierzchnia biologicznie czynna terenu, przez co zmniejszone zostaną możliwości infiltracyjne gruntów, co w najgorszym przypadku powodować może występowanie lokalnych podtopień. W wyniku wprowadzenia na tereny użytkowane rolniczo, zabudowy mieszkaniowej w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy na obszarze objętym planem pogorszyć się mogą warunki klimatyczne. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów wolnych od zabudowy na rzecz przestrzeni technizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości migracyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Źródłem zanieczyszczenia powietrza na etapie budowy w czasie realizacji robót budowlanych będzie praca silników: urządzeń budowlanych, sprzętu oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy, a także prace spawalnicze. W bliskim sąsiedztwie obszaru opracowania w kierunkach: północnym oraz zachodnim zlokalizowane są tereny leśne, a w kierunkach: południowym oraz wschodnim większość stanowią tereny rolne. W związku z powyższym zasadne jest sporządzenie przedmiotowego dokumentu, który umożliwi prawidłowe zagospodarowanie wskazanego terenu minimalizując ryzyko powstania potencjalnych kolizji. Zabudowa mieszkaniowa zostanie wprowadzona w zakresie zgodnym ze Studium.

6.2. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Na analizowanym terenie nie występują formy ochrony przyrody określone w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Małej Wełny pod Kiszkowem PLB300006 oraz Specjalny Obszar Ochrony Stawy Kiszkowskie PLH300050 zlokalizowane w odległości odpowiednio ok. 3,5 km oraz 5,0 km od granic opracowania. Najbliżej położoną powierzchnią formą ochrony przyrody jest Park Krajobrazowy Puszcza Zielonka wraz otuliną zlokalizowany w odległości ok. 1,5 km od zachodniej granicy opracowania. Wzdłuż wschodniej granicy opracowania – drogi powiatowej zlokalizowany jest wieloobiektowy pomnik przyrody – grupa drzew z gatunku lipa drobnolistna – *Tilia cordata*.

Z uwagi na odległość od powierzchniowym form terenów chronionych oraz zachowanie cennych przyrodniczo obszarów w dotychczasowych funkcjach, zgodnie z kierunkami wyznaczonymi w Studium, skutki realizacji miejscowego planu nie wpłyną negatywnie na formy ochrony przyrody. Nie przewiduje się negatywnego wpływu na graniczący z obszarem planu wieloobiektowy pomnik przyrody. Analizowany pomnik przyrody został ustanowiony decyzją nr RŻLIŚ 7146-10/85 Woj. Poznańskiego z 18.07.1985 r. Zgodnie z ww. dokumentem ochrona drzewo polega na zakazie: wycinania, uszkodzenia kory, zrywania pączków, kwiatów i liści, umieszczania na drzewach tablic, napisów i innych znaków oraz zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia w pobliżu drzew. Drzewa zostały wpisane do Wojewódzkiego Rejestru Pomników Przyrody pod numer 467. Co więcej w stosunku do

pomnika przyrody mogą zostać wprowadzone zakazy zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie pozostałych problemów istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu. Najistotniejsze z punktu widzenia projektowanego planu są:

- aktualny zły stan JCWP Mała Wełna od jez. Gorzuchowskiego do Dopływu z Rejowca (PLRW600016186675),
- niezadowalający stan powietrza atmosferycznego w strefie wielkopolskiej – ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowania przekraczające dopuszczalny poziom dla BaP, na obszarze województwa wielkopolskiego,
- uwzględnienie problemów rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej – brak kanalizacji sanitarnej i deszczowej,
- prawidłowo prowadzona gospodarka odpadami.

7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO I JEGO ELEMENTY

7.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* określa, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Trudno jednoznacznie określić bioróżnorodność rozpatrując obszar planu w całości. Niższa bioróżnorodność występuje w części, w której dominują tereny rolnicze ze względu na małe zróżnicowanie gatunków roślin na tym terenie. Wyższy stopień różnorodności biologicznej posiadają tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zależy jest to od zagospodarowania przez właściciela gruntów, który wprowadza roślinność według własnych preferencji. Największa różnorodność biologiczna obejmuje część planu, gdzie zlokalizowane są tereny leśne, które charakteryzują się wielopiętrową budową z potencjałem na źródło wielu gatunków.

Wyznaczone w Studium kierunki zagospodarowania przestrzennego zapewniają ochronę istniejących gruntów leśnych zlokalizowanych w centralnej oraz zachodniej części. Obszar opracowania planu powiązany jest z szerszym otoczeniem za pomocą struktur przyrodniczych w formie korytarza ekologicznego, który umożliwi wymianę oraz migrację gatunków roślin, zwierząt i grzybów. Przy zachowaniu terenów leśnych oraz ustaleniu minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego uchwalenie miejscowego planu nie będzie miało negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną.

Na przedmiotowym terenie nie występują siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów, które wymagają ochrony w formie wyznaczenia obszaru Natura 2000, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. W jego granicach, podczas wizji terenowych, nie stwierdzono występowania gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października

2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów.

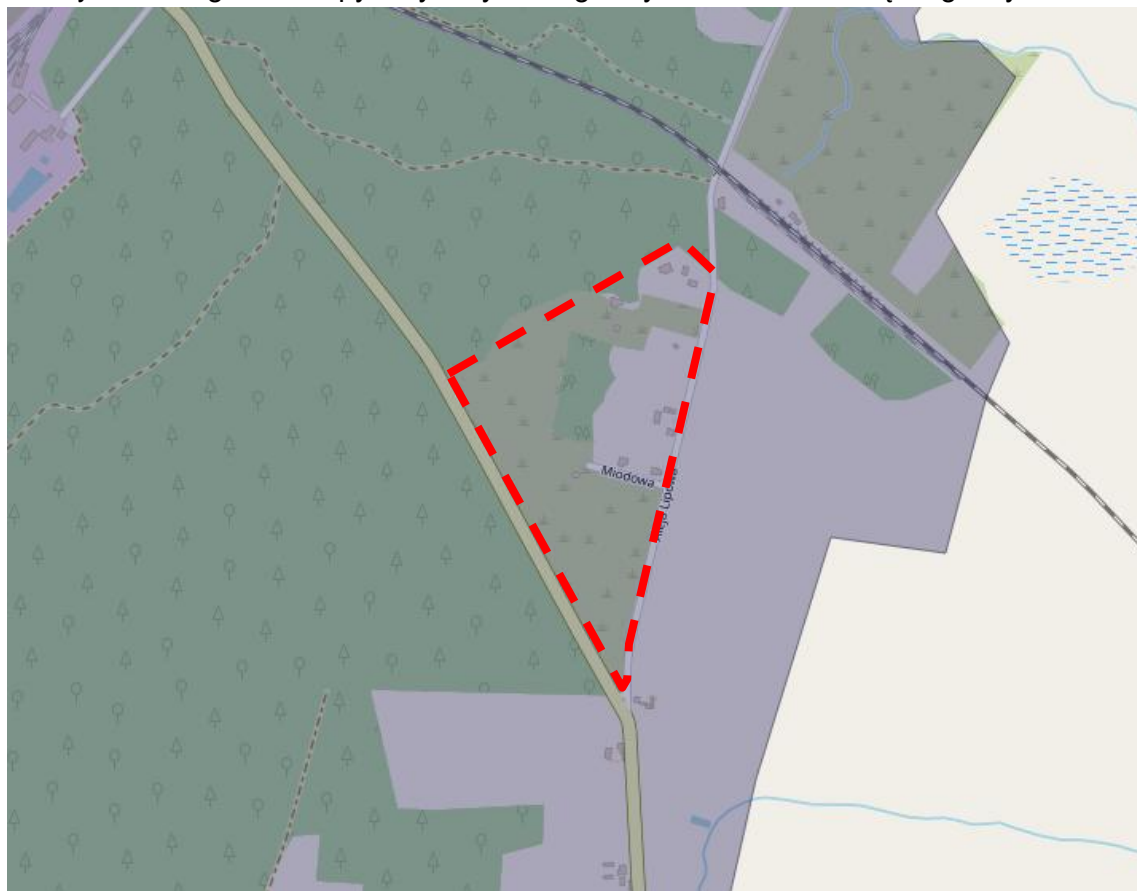
Jednym z głównych zagrożeń dla bioróżnorodności i wymierania gatunków jest niszczenie przez człowieka warunków odpowiednich dla funkcjonowania danego gatunku. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania w tym obszarze ze względu na fakt, iż projekt planu zlokalizowany jest w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowanych oraz iż obejmuje w części tereny już zabudowane. W projekcie planu zachowano istniejące tereny leśne. W przypadku przebudowy, rozbiórki lub modernizacji istniejących budynków należy sprawdzić czy budynki te nie są miejscem gniazdowania i bytowania chronionych gatunków ptaków lub nietoperzy, dla których obowiązują zakazy wynikające z ustawy o ochronie przyrody dotyczące umyślnego chwytania lub okaleczania, zabijania, bądź niszczenia miejsc gniazdowania. W przypadku możliwości naruszenia zakazów wynikających z ustawy należy uzyskać zezwolenie na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do zwierząt chronionych. Jako działanie kompensacyjne w takim przypadku można wprowadzać zastępcze miejsce gniazdowania w postaci budek (skrzynek) lęgowych dostosowanych do potrzeb danego gatunku. Różne gatunki ptaków mają odmienne preferencje siedliskowe – tam gdzie znajduje się trochę zieleni osiedlają się sikory modraszka, bogatka, sroki i gawrony. Parki i ogrody to ostoje kosów, drozdów, sójek, sów uszatek i ptaków gniazdujących w dziuplach. Szczeliny i otwory w budynkach zajmują: jerzyki, jaskółki, płomykówki, pójdzki, pustułki i wróble. Z uwagi na zachowanie kompleksów leśnych oraz wprowadzenie zabudowy w zakresie zgodnym ze Studium nie przewiduje się negatywnego wpływu na przedstawicieli fauny związanej z obszarami leśnymi oraz przylegającymi obszarami śródleśnymi.

Na obszarze objętym planem, w granicach terenu lasu, oznaczonego na rysunku planu symbolem 1L zlokalizowany jest zbiornik wodny porośnięte roślinnością szuwarową. Zbiorniki i ciek wodne z dużym prawdopodobieństwem stanowią potencjalne siedlisko płazów i innych organizmów związanych z siedliskiem wodno-błotnym. W zapisach projektu planu ustalono m.in.: ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu istniejącego systemu melioracyjnego w celu zachowania jego drożności i przepustowości oraz zapobiegania naruszenia interesów osób trzecich, zgodnie z przepisami odrębnymi. Z kolei dla terenów lasów ustalono prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z przepisami odrębnymi oraz zakaz lokalizacji budynków oraz stanowisk postojowych. W związku z powyższym nie przewiduje się negatywnego wpływu ustaleń projektu planu na gatunki zwierząt, w tym przedstawicieli fauny związanej z ekosystemami wodnymi i obszarami wodno-błotnymi.

Grunty leśne oraz rolne powiązane są strukturami przyrodniczymi, w formie korytarzy ekologicznych z szerszym otoczeniem. Zgodnie z mapą korytarzy ekologicznych z 2012 roku cały teren projektu planu znajduje się na obszarze wyznaczonym jako korytarz ekologiczny (ryc. 14). Zgodnie z art. 5 pkt 2 Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 roku korytarz ekologiczny jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów, w związku z czym istotne jest zachowanie istniejących funkcji na obszarze opracowania z dopuszczeniem rozszerzenia struktur zabudowy w zakresie zgodnym ze studium. Z uwagi na zachowanie w planie istniejących gruntów leśnych oraz częściowe zabudowanie obszaru objętego planem nie przewiduje się znaczącego wpływu ustaleń projektu planu na szlaki migracyjne zwierząt. Wskazać należy, że obszar objęty planem zlokalizowany jest niedaleko granicy korytarza ekologicznego Lasy Poznańskie KPnC-24B oraz otoczony od wszystkich stron terenami rolniczymi oraz leśnymi. W związku z tym nie przewiduje się szlaki migracyjne zwierząt, zwłaszcza tych większych były zagrożone. W zakresie obiektów liniowych – dróg,

plan sankcjonuje stan istniejący, zgodnie z podziałami ewidencyjnymi oraz wydanymi decyzjami administracyjnymi.

Ryc. 14 Fragment mapy korytarzy ekologicznych w Polsce w części gminy Skoki

— — — granica obszaru objętego miejscowym planem

źródło: <http://mapa.korytarze.pl/>

Ponadto w projekcie uchwały wprowadzono nakaz uwzględnienia ograniczeń w zagospodarowaniu i zabudowie terenu wynikających z istniejących gruntów leśnych, zgodnie z przepisami odrębnymi. Przepisami regulującymi powyższe kwestie jest Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1225). Zgodnie z § 271 pkt. 8a Rozporządzenia najmniejsza odległość budynków wymienionych w §213 Rozporządzenia, wykonanych z elementów nierozprzestrzeniających ognia, niezawierających pomieszczeń zagrożonych wybuchem oraz posiadających klasę odporności pożarowej wyższą niż wymagana zgodnie z § 212 Rozporządzenia, od granicy (konturu) lasu zlokalizowanej na:

- 1) sąsiedniej działce - wynosi 4 m,
- 2) działce, na której sytuuje się budynek - nie określa się
– jeżeli teren, na którym znajduje się granica (kontur) lasu, przeznaczony jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę niezwiązaną z produkcją leśną, a w przypadku braku planu miejscowego - grunty leśne są objęte zgodą na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc na podstawie art. 1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. poz.

1804) oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503).

Ponadto zgodnie art. 30 ust 3 i 4 Ustawy o lasach z dnia 28 września 1991 r. w lasach oraz na terenach śródleśnych, jak również w odległości do 100 m od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności:

- rozniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego;
- korzystania z otwartego płomienia;
- wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych.

Przepisy powyższego ustępu nie dotyczą działań i czynności związanych z gospodarką leśną pod warunkiem, że czynności te nie stanowią zagrożenia pożarowego.

Wobec powyższego biorąc pod uwagę wszystkie uwarunkowania, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na bioróżnorodność oraz znacznego zubożenia istniejącej fauny i flory.

7.2. Wpływ na ludzi

Charakter nowych inwestycji, przy zachowanych wskazaniach zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi. Plan zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego. Nie przeznaczono również terenów pod przemysł, na których mogłyby powstać zakłady negatywnie wpływające na zdrowie mieszkańców. Bezpośredni, ale krótkotrwały lub chwilowy charakter, może mieć również uciążliwość akustyczna związana z budową nowych obiektów budowlanych (budyneków i budowli, w tym dróg), oraz budową sieci infrastruktury technicznej.

W celu uniknięcia przekroczeń wartości dopuszczalnych związanych z funkcjonowaniem projektowanej zabudowy w projekcie uchwały, w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, ustalono stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi. Przyjęta przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwała nr XXXIX/941/17 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw reguluje kwestie zaopatrzenia w ciepło. Zgodnie z §1 powyższej uchwały celem zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i na środowisko, na obszarze województwa wielkopolskiego, z wyłączeniem miasta Poznania oraz Miasta Kalisza, wprowadza się ograniczenia i zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, określone niniejszą uchwałą. W powyższej uchwale zawarto przede wszystkim zakazy dotyczące stosowania poszczególnych paliw oraz dopuszczenia eksploatacji instalacji spełniających warunki określone uchwałą.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia lokalizację mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz niebędących mikroinstalacją pozostałych instalacji odnawialnych źródeł energii wytwarzających energię elektryczną z energii promieniowania słonecznego, będących urządzeniami innymi niż wolnostojące, również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich instalacji. Odnawialnymi źródłami energii jakie mogą być zastosowane w granicach opracowania planu są m.in. pompy ciepła, panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne czy rekuperatory do

odzyskania energii z wentylacji. Zastosowaniem możliwym do wykonania jest łączenie ze sobą więcej niż jednego źródła odnawialnej energii. Jednym z rozwiązań są kolektory hybrydowe wykorzystujące ogniwa fotowoltaiczne i kolektory słoneczne, jednocześnie podgrzewające wodę i wytwarzające energię elektryczną. Dopuszczenie na obszarze planu instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii nie powinno spowodować negatywnego wpływu na którykolwiek z komponentów środowiska. Z uwagi na zastosowanie jako źródło zaopatrzenia w ciepło może wystąpić pozytywny wpływ na powietrze. Z uwagi na wyznaczone w planie funkcje na obszarze objętym planem nie mogą powstać wolnostojące instalacje fotowoltaiczne. W związku z tym nie przewiduje się by mogły wystąpić jakiegokolwiek negatywne oddziaływania na faunę, w tym na ptaki oraz zwierzęta lądowe.

W uchwale projektu planu wprowadzono zapisy regulujące sposób odprowadzania ścieków bytowych oraz zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych, minimalizujące ewentualne negatywne oddziaływanie.

Wprowadzone w projekcie planu tereny podlegają ochronie akustycznej. Zgodnie z ustaleniami planu w zakresie ochrony przed hałasem:

- a) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MNW, 2MNW, 3MNW, 4MNW, 5MNW, 6MNW, 7MNW, 8MNW, 9MNW – kwalifikowane są jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- b) teren zabudowy zagrodowej, oznaczony na rysunku planu symbolem RZM – kwalifikowany jest jako teren zabudowy zagrodowej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Przepisami regulującymi powyższą kwestię jest Ustawa Prawo ochrony środowiska oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Bezpośrednio przy wschodniej granicy obszaru opracowania zlokalizowana jest droga wojewódzka nr 197, która zgodnie z ustaleniami Ustawy Prawo ochrony środowiska nie została zidentyfikowana jako główna droga, dla której konieczne jest opracowanie map akustycznych oraz programu ochrony środowiska przed hałasem. Nie oznacza to jednak, że generowany przez poruszające się po tej drodze pojazdy hałas nie ma żadnego wpływu na tereny objęte miejscowym planem. Do środków technicznych służących redukcji hałasu należą m.in. ekrany akustyczne, wały ziemne, zieleń izolacyjna oraz ciche nawierzchnie dróg. Do środków technologicznych należą natomiast stosowanie odpowiedniej izolacyjności ścian i okien w pobliżu źródła hałasu, odpowiednie rozmieszczenie pomieszczeń w lokalach mieszkalnych, eliminowanie czynników zwiększających hałas np. dużych powierzchni odbijających fale dźwięków, odpowiednia lokalizacja budynków względem źródła hałasu. Do organizacyjnych: zmniejszenie rzeczywistej prędkości ruchu, ograniczenie ruchu pojazdów ciężkich, upłynnienie ruchu. Skuteczność w osiągnięciu odpowiednich poziomów hałasu otrzymuje się najczęściej przy zastosowaniu kilku metod. Z uwagi na występowanie w sąsiedztwie planu drogi wojewódzkiej nr 197, którą można określić jako główny generator hałasu w najbliższym sąsiedztwie obszaru objętego planem nie przewiduje, aby skutkiem uchwalenia planu było pogorszenie się klimatu akustycznego obszaru opracowania. Bezpośrednim skutkiem realizacji ustaleń projektu planu może być hałas podczas budowy nowych budynków oraz obiektów budowlanych. Będzie miał jednak krótkotrwały charakter ograniczony jedynie do czasu budowy.

Na obszarze opracowania planu znajduje się linia elektroenergetyczna średniego napięcia, a zapisy planu dopuszczają budowę nowych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowli związanych z infrastrukturą techniczną. W projekcie planu ustalono nakaz uwzględnienia w pasie technologicznym linii elektroenergetycznej średniego napięcia,

zgodnie z rysunkiem planu, ograniczeń w zagospodarowaniu terenu wynikających z jej przebiegu, zgodnie z przepisami odrębnymi z zastrzeżeniem, że w przypadku przebudowy na kablową linię elektroenergetyczną średniego napięcia przestaje obowiązywać określony dla niej pas technologiczny. Zagospodarowanie terenu, będące realizacją funkcji określonych w planie, w przypadku kolizji z istniejącymi bądź projektowanymi sieciami infrastruktury technicznej musi uwzględnić stanowisko poszczególnych gestorów odpowiednich sieci. Zgodnie wnioskiem gestora sieci Enea Operator Sp. z o.o. „utworzenie pasów technologicznych wzdłuż linii nie powoduje wyłączenia terenu z zagospodarowania, jedynie może wprowadzać ewentualne obostrzenia”, co więcej doprecyzowując „w pasach technologicznych obowiązuje w szczególności zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym, w tym obowiązuje szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii wg przepisów odrębnych”.

W projekcie planu ustalono nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu i zabudowie terenu ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych od sieci infrastruktury technicznej wyznaczane są strefy ochronne, w których granicach należy zachować teren wolny od zabudowy stałej i tymczasowej oraz zadrzewień. Szerokość tych stref uzależniona jest od średnicy rur (w przypadku sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej), ciśnienia (w przypadku sieci gazowej) oraz rodzaju napięcia (w przypadku sieci elektroenergetycznej). Przepisami regulującymi powyższe kwestie jest m.in. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie.

W związku z prowadzeniem działalności rolniczej oraz dopuszczeniem lokalizacji budynków inwentarskich na terenie zabudowy zagrodowej, oznaczonym na rysunku planu symbolem RZM możliwe jest wystąpienie negatywnego oddziaływania na ludzi w zakresie emisji substancji zapachowych. Z uwagi jednak na fakt, iż przeważającymi wiatrami na terenie gminy Skoki są wiatry zachodnie, a najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana w kierunkach: północnym oraz południowym nie przewiduje się negatywnego wpływu na ludzi w powyższym zakresie. Warto podkreślić, że zgodnie z informacjami zawartymi na stronie internetowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska (<https://www.gov.pl/web/klimat/uciazliwosc-zapachowa>) największe uciążliwości zapachowe związane są z dużymi obiektami produkcji zwierzęcej, w tym przemysłowe fermy chowu trzody chlewnej, drobiu oraz zwierząt futerkowych. Ustalenia planu nie dopuszczają możliwości lokalizowania takich obiektów. W „Kodeksie przeciwdziałania uciążliwości zapachowej” jako jedną z metod ograniczających rozprzestrzenianie uciążliwości zapachowej określono stosowanie barier technicznych, takich jak np. nasadzenie roślinności, w tym roślinności średnio i wysokopiennej. Poza tym w kwestii nawożenia wskazano aby m.in.: nawozy organiczne zostały wymieszane z glebą (przyorane) najlepiej w ciągu kilku godzin i nie później niż w okresie 1 doby od wywiezienia na pole, nawozy były równomiernie rozmieszczone na całej powierzchni pola lub użytku zielonego czy stosować nawozy na nieobsianą glebę, najlepiej w okresie wczesnej wiosny.

Nie przewiduje się, aby projektowane zagospodarowanie terenu zwiększyć mogło negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi (na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu), pod warunkiem bezwzględного wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz obowiązujących przepisów. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiednich standardów jakości środowiska na przedmiotowym terenie.

7.3. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Z uwagi na rodzaj istniejącego zagospodarowania oraz projektowane funkcje, które dopuszczają zabudowę dotychczas użytkowanego rolniczo terenu, skutki realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mogą wywrzeć wpływ na wody powierzchniowe i podziemne, jednakże nie prognozuje się, aby był on negatywny. Obszar opracowania planu znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych, lecz nie leży w zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Z uwagi na zakres wprowadzanych funkcji oraz charakter planu, zawarte w nim ustalenia dotyczące gospodarki wodnej (zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych) oraz gospodarki odpadami zapewniają ochronę gruntów, a także wód podziemnych minimalizując ryzyko powstania ewentualnych szkód dla środowiska. Innym istotnym aspektem jest również przeprowadzanie regularnych kontroli dotyczących egzekwowania zapisów zawartych w planie przez właścicieli nieruchomości położonych w granicach planu. Dodatkowo w zapisach planu ustalono ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi, co wyjaśniono poniżej.

Dla ochrony oraz prawidłowego funkcjonowania wód podziemnych i powierzchniowych w zapisach projektu planu uwzględniono wytyczne Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu.

Ochrona wód podziemnych musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zanieczyszczeń do gruntu. Źródłem potencjalnych zanieczyszczeń może być nieprawidłowo prowadzona gospodarka wodno-ściekowa, co może powodować przedostawanie się do gruntu odcieków mogących skażić glebę oraz wody gruntowe. Konieczne jest zatem prawidłowe przestrzeganie zapisów zawartych w projekcie planu, w których ustalono:

- w zakresie odprowadzania ścieków bytowych:
 - odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dopuszczenie odprowadzania do szczelnych zbiorników bezodpływowych do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dopuszczenie lokalizacji przepompowni ścieków;
- zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z §28 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych jakim odpowiadać budynki i ich usytuowanie działka budowlana, na której sytuowane są budynki powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzanie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Zgodnie z §8 ww. rozporządzenia przez budynki niskie rozumie się budynki do 12 m nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych łącznie. W przypadku terenów z budynkami niskimi podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych winno być ich zatrzymanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu, przed odprowadzeniem do odbiornika. Natomiast dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych są ograniczone (np. duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne itd.).

Jednocześnie zgodnie z §17 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych

dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. poz. 1311) „*wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej: 1) terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych (...), a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.* Poprzez ustalone w projekcie planu rozwiązania w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych nie prognozuje się negatywnego wpływu na zasoby ilościowe i jakościowe wód podziemnych, zarówno w przypadku odprowadzania wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, jak i w przypadku zagospodarowania ich na terenie działki. Przepisami regulującymi powyższą kwestię są zapisy Ustawy Prawo wodne. O zagospodarowaniu wód opadowych lub roztopowych traktują m.in. art. 75a, art. 76 oraz art. 80 ustawy Prawo wodne. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej może spowodować mniejszy wpływ na zasoby ilościowe, jednakże większy wpływ na jakość wód podziemnych, gdyż większość zanieczyszczeń nie będzie dostawać się do gruntów. Należy zaznaczyć, że przez odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej/ogólnospławnej powoduje, że znaczna część tych wód jest bezpowrotnie tracona, gdyż systemami kanalizacji odprowadzana jest do rzek, a następnie do morza. Skutkiem czego może być obniżenie się poziomu wód gruntowych, zmniejszenie ich zasobów i nadmierne przesuszanie gruntu. Zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie własnej działki może spowodować większy wpływ na zasoby ilościowe poprzez infiltracje wód do gruntów, jednakże może być przyczyną pogorszenia się jakości wód podziemnych, w zależności od jakości wykonania systemów drenarski czy zbiorników retencyjnych. Należy zaznaczyć, że na obszarze objętym planem nie ma sieci kanalizacji deszczowej, aczkolwiek nie wyklucza się jej realizacji.

Ponadto zgodnie z §26 ust. 3 *rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowania w razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Ewentualna nieszczelność zbiorników bezodpływowych może przyczynić się do zanieczyszczenia zarówno wód podziemnych, jak i gleby, a za jej pośrednictwem również wód powierzchniowych.*

Dla zabezpieczenia środowiska wodnego przed zanieczyszczeniem istotne jest, aby zbiorniki bezodpływowe były szczelne. Nieszczelne zbiorniki mogą stanowić duże zagrożenie dla jakości środowiska gruntowo-wodnego. Zagrożone jest również bezpieczeństwo sanitarne wody pitnej. Zaleca się prowadzenie ich ewidencji, monitorowanie i wdrażanie harmonogramu wywozu nieczystości płynnych.

Realizacja zabudowy w obszarze analizowanym, w tym również możliwość realizacji kondygnacji podziemnej, spowoduje przekształcenie naturalnego układu warstw powierzchniowych gruntu w części jeszcze niezabudowanej – wytworzą się grunty antropogeniczne. W wyniku trwałego uszczelnienia powierzchni zurbanizowanych naturalne właściwości gleb ulegną modyfikacji. Realizacja zabudowy przyczyni się do zwiększenia spływu powierzchniowego i może wpłynąć na zasoby pierwszego poziomu wód gruntowych. W trakcie wykonywania robót budowlanych zaleca się monitorowanie poziomu wód.

W projekcie planu w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustalono „nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu istniejącego systemu melioracyjnego w celu zachowania jego drożności i przepustowości oraz zapobiegania naruszenia interesu osób trzecich, zgodnie z przepisami odrębnymi”. Przepisami odrębnymi regulującymi powyższą kwestię są zapisy Ustawy Prawo Wodne.

Obszar objęty opracowaniem planu w całości znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych Mała Wełna od jez. Gorzuchowskiego do Dopływu z Rejowca (PLRW600016186675). W programie działań zaproponowano działania podstawowe i uzupełniające obejmujące m.in.: kontrole dotyczące stosowania programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu przez podmioty prowadzące produkcję rolną i działalność, realizację działań wynikających z planów ochrony i planów zadań ochronnych dla obszarów chronionych, rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie dopływu zanieczyszczeń, realizację Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie utrzymania naturalnego charakteru koryta czy ograniczenie zanieczyszczenia wód związkami biogennymi pochodzącymi z rolnictwa oraz ograniczenie zanieczyszczenia pestycydami.

Obszar objęty opracowaniem miejscowego planu wprowadza tereny zabudowy, dla których należy w szczególności zadbać o respektowanie zapisów uchwały dotyczących zagospodarowania wód opadowych i roztopowych czy odprowadzania ścieków.

Nie prognozuje się negatywnego wpływu na zasoby wód podziemnych i powierzchniowych ze względu na uwzględnienie wymogów ochrony wód i celów środowiskowych dla nich ustanowionych. W projekcie planu ustalono „ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi”. Przepisami odrębnymi są w tym przypadku zapisy m.in. Ustawy Prawo Wodne, Ustawy Prawo ochrony środowiska, Ustawy o nawozach i nawożeniu czy „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie będzie miała wpływu na nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2023 r. poz. 335), gdyż odbywa się w oparciu o przepisy odrębne uwzględniające te cele środowiskowe. W celu zminimalizowania oddziaływania na zasoby ilościowe wód podziemnych zaleca się, aby wprowadzane technologie cechowała wodooszczędność.

Można przyjąć, że realizacja założeń projektu planu nie będzie miała znaczącego negatywnego wpływu na środowisko wodne. W związku z powyższym uznaje się, że przyjęte zapisy są wystarczające dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych w świetle obowiązujących przepisów. Istotne jest jednak prowadzenie dalszych działań kontrolnych, w celu sprawdzenia, czy inwestorzy prawidłowo realizują swoje obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów m.in. planowego i interwencyjnego monitoringu prowadzonego

przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, w szczególności w zakresie prawidłowego zagospodarowania odpadów.

7.4. Wpływ na klimat i powietrze

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na ocieplenie się klimatu, zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych. Długofalowe ocieplenie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnych na rzecz przestrzeni stechnizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości migracyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Funkcje wprowadzone w projekcie planu mogą mieć niewielki wpływ na kształtowanie mikroklimatu. Możliwy jest niewielki wzrost temperatury powietrza związany ze zjawiskiem „wyspy ciepła”. Zabudowa i infrastruktura komunikacyjna silniej się nagrzewają od terenów jeszcze niezabudowanych. Ponadto w okresie grzewczym budynki oddają część ciepła na zewnątrz. W sąsiedztwie obszaru opracowania występują grunty leśne oraz rolne, które neutralizują negatywne oddziaływanie zabudowy na mikroklimat. Ponadto w projekcie planu zachowano istniejące tereny leśne, które dodatkowo będą neutralizować skutki oddziaływania zabudowy na klimat.

Zgodnie z zapisami „Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” głównym celem jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cel ten zostanie osiągnięty m.in. poprzez realizację celów szczegółowych i wskazanych w ramach tych celów kierunków działań. Do celów szczegółowych należą m.in.:

- zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska,
- skuteczna adaptacja do zmian klimatu w obszarach wiejskich,
- rozwój transportu w warunkach zmian klimatu,
- zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu,
- stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu,
- kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu.

Zgodnie ze „Strategią planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” wśród kluczowych działań o charakterze horyzontalnym, które powinny być realizowane we wszystkich województwach jest planowanie przestrzenne na poziomie regionalnym i lokalnym z uwzględnieniem zmian klimatu i adaptacji.

W związku z charakterem istniejącego zagospodarowania nie prognozuje się istotnych zmian w zakresie kształtowania się warunków termicznych, anemometrycznych i wilgotnościowych. Zmiany nastąpią, jednak prognozuje się, że będą one miały charakter lokalny o nieznacznym zasięgu. Tereny lasów pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu, stąd też nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na powietrze atmosferyczne, klimat i mikroklimat. Wprowadzana zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca oraz zagrodowa odzwierciedla zapisy Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Skoki. Wystąpi wzrost powierzchni zabudowanej, który będzie istotny w skali całego obszaru.

Na obszarze opracowania planu nie wyznacza się nowych terenów przemysłowych gdzie mogłyby powstać przedsiębiorstwa emitujące znaczne zanieczyszczenia do atmosfery,

co powodowałoby uciążliwości dla sąsiadujących terenów. Dodatkowo w planie w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych ustalono, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi. Przepisami regulującymi powyższe kwestie jest uchwała nr XXXIX/941/17 sejmiku województwa wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Źródłem zanieczyszczenia powietrza na etapie budowy w czasie realizacji robót budowlanych będzie praca silników: urządzeń budowlanych, sprzętu oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy oraz prace spawalnicze. Należy podkreślić, iż przy odpowiednim harmonogramie prac budowlanych i staranności ich wykonania faza budowy nie będzie stanowić zagrożenia dla powietrza atmosferycznego. Emisja zanieczyszczeń będzie miała charakter emisji niezorganizowanej o niedużym zasięgu oraz będzie występować okresowo z różnym natężeniem w sposób przemijający.

Nie przewiduje się, aby projektowane zagospodarowanie terenu zwiększyć mogło negatywne oddziaływanie na klimat i powietrze (na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu), pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz obowiązujących przepisów. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiednich standardów jakości środowiska na przedmiotowym terenie.

7.5. Wpływ na powierzchnię ziemi

W związku z planowanym w projekcie planu przeznaczeniem na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oraz tereny zabudowy zagrodowej, zostanie przeprowadzony szereg prac budowlanych, w wyniku których nastąpi bezpośrednio oddziaływanie na powierzchnię ziemi. Planowane przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku realizacji nowych budynków, utwardzenia terenów budowlanych oraz budowy sieci i innych urządzeń infrastruktury technicznej. Nie będzie to jednak miało większego wpływu na gospodarowanie przestrzenią rolniczą na terenie gminy. Dla nowo projektowanej zabudowy określono wymagany wskaźnik intensywności zabudowy oraz minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego. Dzięki zapisom dotyczącym podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, skutki realizacji planu nie spowodują zanieczyszczenia powierzchni ziemi.

Obszar nie jest ujęty w rejestrze terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których te ruchy występują. Z uwagi na ukształtowanie terenów przeznaczonych do zabudowy oraz ich charakter wpływ realizacji założeń projektu planu nie będzie znaczący. Bezpośrednie skutki przekształcające powierzchnię ziemi w okresie realizacji planowanej zabudowy będą pod względem obszarowym ograniczone wyłącznie do terenu inwestycji. Zasięg oddziaływania będzie zatem miejscowy, nie wykraczający poza teren prowadzonych prac. Czas oddziaływania, a więc czas prowadzenia prac budowlanych należy uznać za krótkookresowy, jednakże skutki bezpośredniego wpływu na powierzchnię ziemi będą miały charakter trwały.

W projekcie planu ustalono nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi. Przepisami odrębnymi regulującymi te kwestię są m.in. zapisy Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przez prowadzenie uregulowanej gospodarki odpadami znacząco ogranicza się możliwy negatywny wpływ na powierzchnię ziemi

wynikający z przedostawania się szkodliwych związków do gruntów, w związku z nieprawidłowym gromadzeniem odpadów.

Na obszarze objętym projektem planu występują grunty orne, łąki trwałe i pastwiska, grunty leśne, nieużytki oraz grunty zabudowane. Należy podkreślić, iż dla obszarów, które użytkowane są rolniczo, obejmujących m.in. hodowlę zbóż i innych roślin uprawnych, procesy przyrodnicze w znacznym stopniu regulowane są przez człowieka, a ponieważ środowisko uległo już przekształceniu bardzo trudne jest zdefiniowanie pojęcia degradacji oraz odporności terenu na degradację. Sposób istniejącego zagospodarowania wpłynął na przekształcenie powierzchni ziemi (wprowadzenie przez człowieka roślin uprawnych, wyrównanie terenu, wprowadzenie zabudowy). Dalsze zmiany powierzchni zachodząc będą podczas zmiany gatunkowej roślin uprawnych, modyfikacji przebiegu rowów melioracyjnych oraz w przypadku realizacji kierunków zawartych w Studium podczas wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej lub utwardzenia terenów komunikacji. Przejawem degradacji środowiska jest również emisja zanieczyszczeń atmosferycznych, której podstawowym źródłem jest spalanie paliw stałych w celach grzewczych w istniejącej zabudowie znajdującej się zarówno na obszarze opracowania oraz w jego najbliższym sąsiedztwie, a także transport samochodowy, w tym ruch pojazdów rolniczych na polach oraz ruch na zlokalizowanych w sąsiedztwie dróg: wojewódzkiej i powiatowej.

Biorąc pod uwagę powyższe należy zatem przyjąć, że realizacja założeń projektu planu nie będzie miała negatywnego wpływu na powierzchnię ziemi, tzn. nie prognozuje się jej zanieczyszczenia.

7.6. Wpływ na krajobraz

Według Europejskiej Konwencji Krajobrazowej (2000) krajobraz jest to znaczny obszar, postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i/lub ludzkich.

Projektowane funkcje zgodnie z ustaleniami Studium (obszary rozwoju funkcji mieszkaniowych oraz działalności rolniczych i nierolniczych), nie wpłyną negatywnie na ukształtowany obecnie krajobraz ze względu na lokalizację analizowanego obszaru pomiędzy terenami komunikacyjnymi: drogą wojewódzką, a drogą powiatową. Nie nastąpi degradacja obecnego krajobrazu. Zgodnie z ustaleniami Studium na obszarze opracowania zostaną zachowane tereny leśne. W związku z tym nie przewiduje się możliwości wystąpienia negatywnych oddziaływań na obecnie już ukształtowany krajobraz. Taki układ jest spójny z zagospodarowaniem obszarów sąsiadujących i nie spowoduje negatywnego wpływu na krajobraz.

W projekcie planu dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczonych na rysunku planu symbolami 1MNW-6MNW ustalono maksymalną powierzchnię zabudowy jako 20% powierzchni działki budowlanej oraz dla budynków mieszkalnych wysokość do 9,5 m oraz do dwóch kondygnacji nadziemnych. Ustalono również dachy strome dwu lub wielospadowe. Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczonych na rysunku planu symbolami 7MNW-9MNW ustalono maksymalną powierzchnię zabudowy jako 10% powierzchni działki budowlanej oraz dla budynku mieszkalnego wysokość do 9,5 m oraz do dwóch kondygnacji nadziemnych. Ustalono również dachy strome dwu lub wielospadowe. Dla terenu zabudowy zagrodowej, oznaczonego na rysunku planu symbolem RZM ustalono maksymalną powierzchnię zabudowy jako 5% powierzchni działki budowlanej oraz dla budynku mieszkalnego wysokość do 9,5 m oraz do dwóch kondygnacji nadziemnych. Ustalono dowolną geometrię dachów. W związku z powyższym ocenia się, że ustalone parametry i wskaźniki kształtowania

zabudowy nie wpłyną negatywnie na ukształtowany obecnie krajobraz. Nie prognozuje się wystąpienia żadnych elementów dysharmonizujących kształtowaną przestrzeń.

Po analizie sytuacji terenowej oraz przedstawionych dokumentów (ustalenia Studium, analiza urbanistyczna oraz fotograficzna) można przyjąć, że nie nastąpi degradacja istniejącego krajobrazu.

7.7. Wpływ na zasoby naturalne

Zasoby naturalne są to powstałe w sposób naturalny elementy przyrody: surowce mineralne, gleby, wody, elementy przyrody ożywionej (rośliny i zwierzęta). Badając wpływ skutków realizacji planu na zasoby naturalne trzeba przeanalizować każdy z powyższych elementów.

Surowce mineralne są to minerały lub skały użyteczne, tj. kopaliny wydobyte z litosfery i poddane obróbce dostosowanej do wymagań użytkowników. Na obszarze planu nie ma zewidencjonowanych złóż kopalin, dlatego skutki realizacji planu nie wpływają na zasoby naturalne w tym zakresie.

Planowane przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku realizacji nowych budynków, utwardzenia terenów budowlanych, a także realizacji sieci i innych urządzeń infrastruktury technicznej.

7.8. Wpływ na zabytki

Zgodnie ze stanowiskiem Wielkopolskiego Konserwatora Zabytków na obszarze objętym miejscowym planem zlokalizowane są trzy zewidencjonowane stanowiska archeologiczne AZP 48-30/82, AZP 48-30/81, AZP 48-30/79, ujęte w gminnej ewidencji zabytków. Na wskazanym obszarze nie występują zabytki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków.

W związku z tym w zapisach planu w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej ustalono w granicach stref ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych AZP 48-30/82, AZP 48-30/81, AZP 48-30/79 ujętych w gminnej ewidencji zabytków, dopuszczenie działalności inwestycyjnej z zachowaniem ustaleń przepisów odrębnych.

W związku z tym nie przewiduje się negatywnego wpływu na zabytki na skutek uchwalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

7.9. Wpływ na dobra materialne

Nałożone w stosunku do nowych obiektów wymagania kubaturowe, ogólnobudowlane oraz architektoniczne powinny pozwolić na uzyskanie harmonijnej przestrzeni. Dodatkowo, przy zachowaniu zapisów odnośnie kształtowania ładu przestrzennego, a także obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego oddziaływania projektowanej zabudowy. Zapisy projektu planu pozwolą we właściwy sposób kształtować sferę wizualno-krajobrazową omawianego obszaru.

8. WPŁYW NA CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA DOKUMENTU

W wyniku analizy zapisów w odniesieniu do środowiska przyrodniczo-kulturowego stwierdzono, że projekt miejscowego planu odpowiada celom ochrony środowiska na wszystkich szczeblach (międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym). Wśród głównych celów odnoszących się do problematyki ochrony środowiska, ustanowionych przez Unię Europejską można wyróżnić m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczeń na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska.

W projekcie planu zawarte zostały cele przedstawione w poniższych dokumentach:

1. Na szczeblu międzynarodowym:

a) „Europejski Zielony Ład” przedstawiony w grudniu 2019 roku przez Komisję Europejską jest nową strategią na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie UE w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych netto i w ramach której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów naturalnych. Najważniejszymi inicjatywami „Europejskiego Zielonego Ładu” są:

- Ambitne cele klimatyczne.
- Czysta, przystępna cenowo i bezpieczna energia.
- Strategia przemysłowa na rzecz czystej gospodarki o obiegu zamkniętym.
- Zrównoważona i inteligentna mobilność.
- Ekologizacja wspólnej polityki rolnej / strategia „od pola do stołu”.
- Zachowanie i ochrona różnorodności biologicznej.
- Dążenie do zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń na rzecz nietoksycznego środowiska.
- Uwzględnienie kwestii zrównoważonego rozwoju we wszystkich obszarach polityki UE.
- UE w roli światowego lidera.
- Współpraca – Europejski Pakt na rzecz Klimatu.

W zapisach projektu uchwały dla terenów przeznaczonych pod zabudowę ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną oraz zachowano istniejące tereny lasów. Ustalono również zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego.

b) Konwencja o różnorodności biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro dnia 5 czerwca 1992 r. (dz. U. z 2002 r., nr. 184, poz. 1533.), której celem jest ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów. W zapisach projektu uchwały dla terenów przeznaczonych pod zabudowę ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną oraz zachowano istniejące tereny lasów.

c) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, która zakłada:

- dążenie do większej ochrony i poprawy stanu środowiska wodnego między innymi poprzez szczególne przedsięwzięcia służące stopniowemu ograniczaniu zrzutów, emisji

i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych oraz zaprzestaniu lub stopniowemu eliminowaniu zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych,

- zapewnianie stopniowego ograniczenia zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobieganiu ich dalszemu zanieczyszczeniu,
- dążenie do zmniejszenia skutków powodzi i suszy.

Projekt planu zawiera ustalenia dotyczą gospodarki wodno-ściekowej oraz wprowadza nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi. Dodatkowo ustalono ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi.

- d) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian Klimatu, Rio de Janeiro 1992 oraz Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian Klimatu, Kioto 1997 r.

Celem ww. Konwencji jest głównie zatrzymanie procesu niekorzystnych zmian klimatycznych. W projekcie planu uwzględniono to poprzez zachowanie istniejących terenów leśnych oraz nakaz zachowania minimalnego udziału powierzchni terenów biologicznie czynnych. Ustalono również w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi.

2. Na szczeblu krajowym:

- a) Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 tzw. SPA2020.

Łagodzenie skutków zmian klimatu i ich czynników antropogenicznych, w tym m.in. łagodzenia skutków miejskiej wyspy ciepła w okresie wysokich temperatur powietrza, zanieczyszczenia, wodnej i wietrznej erozji gruntu, łagodzenie skutków intensyfikacji opadów poprzez:

- zapewnienie efektywnej wentylacji miast poprzez wprowadzanie korytarzy i zielonych pierścieni wokół miast z kontynuacją w strefie pozamiejskiej, w szczególności terenów leśnych,
- zapobieganie podtopieniom i powodziom poprzez zwiększenie wyposażenia w sprawny system odwodnienia i ochronę przed zabudową obszarów pochłaniających nadmiar wody, opóźniających odpływ/spowalniających przepływ i retencjonujących ją, jak: poldery, suche zbiorniki wodne, tereny zielone i grunty o dużej pojemności wodnej (głównie torfy, mursze),
- zmniejszenie negatywnego oddziaływania niedoborów wody (suszy) poprzez zmniejszanie zużycia wody, m.in. wodochłonności produkcji, wprowadzanie mechanizmów finansowych sprzyjających oszczędności wody a także uszczelnienie systemów wodociągowych w celu ograniczenia strat w sieci.

W projekcie planu wprowadzono zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenów oraz zapisy dotyczące zagospodarowania wód opadowych i roztopowych.

- b) Aktualizacja Krajowego Programu Ochrony Powietrza do 2025 r. (z perspektywą do 2030 r. oraz do 2040 r.)

Celem głównym dokumentu jest pilna poprawa stanu powietrza w strefach, w których w wyniku oceny jakości powietrza, przeprowadzanej corocznie przez GIOŚ, stwierdzone są w dalszym ciągu przekroczenia poziomów dopuszczalnych i docelowych wybranych substancji w powietrzu oraz ochrona zdrowia i komfortu życia mieszkańców oraz środowiska naturalnego jako całość. Jako kierunki interwencji określono m.in.: ograniczenie emisji zanieczyszczeń powietrza z sektora bytowo-komunalnego, ograniczenie poziomu zanieczyszczeń powietrza w miastach, polityka miejska,

zwiększenie udziału czystej energii, ciepła, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz edukację ekologiczną.

W projekcie planu wprowadzono w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi.

- c) Regionalny Program Operacyjny Województwa Wielkopolskiego, który w kwestiach przyrodniczych za cel stawia: poprawę stanu środowiska, zachowanie bioróżnorodności oraz zapobieganie degradacji środowiska naturalnego, wspieranie kompleksowych projektów z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego (ekosystemów) na obszarach chronionych oraz zachowanie bioróżnorodności, gdzie wspierane będą działania mające na celu zachowanie zagrożonych wyginięciem gatunków oraz różnorodności genetycznej roślin, zwierząt i grzybów oraz przywracania drożności korytarzy ekologicznych, aby umożliwić prawidłowe funkcjonowanie sieci Natura 2000, a także kształtowanie postaw społecznych sprzyjających ochronie środowiska. Założenia te mają odniesienie w zapisach planu mających za cel ochronę walorów środowiska.

9. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ZAPOBIEGAWCZYCH I KOMPENSACYJNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest poza obszarami objętymi ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Małej Wełny pod Kiszkowem PLB300006 oraz Specjalny Obszar Ochrony Stawy Kiszkowskie PLH300050 zlokalizowane w odległości odpowiednio ok. 3,5 km oraz 5,0 km od granic opracowania. Najbliżej położoną powierzchniową formą ochrony przyrody jest Park Krajobrazowy Puszcza Zielonka wraz otuliną zlokalizowany w odległości ok. 1,5 km od zachodniej granicy opracowania. Wzdłuż wschodniej granicy opracowania – drogi powiatowej zlokalizowany jest wieloobiektowy pomnik przyrody – grupa drzew z gatunku lipa drobnolistna – *Tilia cordata*.

Z uwagi na charakter planu oraz jego położenie względem obszarów chronionych nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na ich cele i przedmiot ochrony. Nie przewiduje się kompensacji przyrodniczej negatywnych oddziaływań. W takiej sytuacji prognoza nie przedstawia rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji zapisów planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru.

Niemniej jednak, aby zapobiec negatywnym oddziaływaniom na środowisko w zapisach projektu planu wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na obszar Natura 2000:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego - będzie to miało istotny wpływ na zachowanie norm jakości środowiska określonych w odpowiednich przepisach prawa,
- nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto ochrona wód powinna być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zanieczyszczeń do gruntu.

10. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG DOKUMENTU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000

Zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina samodzielnie gospodarując przestrzenią, nie może czynić tego dowolnie. Według ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w toku procedury planistycznej organy gminy rozważają interesy wszystkich stron, a sytuacje konfliktowe rozstrzygane są zgodnie z obowiązującym prawem. Projekt planu opracowywany jest przy udziale organów rządowych i samorządowych, które zgodnie ze swoimi kompetencjami opiniują lub uzgadniają ustalenia projektu planu. Ponadto ustalenia planu nie mogą pozostawać w sprzeczności z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Skoki. Studium jako dokument określający politykę przestrzenną gminy wskazuje kierunki rozwoju dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem wszystkich uwarunkowań. Tak więc stwierdzić można, że już na etapie opracowywania studium rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Ustawa przewiduje również udział społeczeństwa poprzez możliwość składania wniosków lub uwag do projektu. Tak więc ostateczna wersja planu stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe.

Alternatywnym rozwiązaniem może być w tym wypadku – brak realizacji inwestycji, brak uchwalenia planu. Zgodnie z przepisami prawa w tym wariantcie możliwa jest realizacja zabudowy na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy, które nie muszą uwzględniać ustaleń zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym niepokojąca byłaby sytuacja zabudowy terenów (także sposób chaotyczny i nieuporządkowany), mogąca w negatywny sposób wpływać na środowisko oraz prowadzić do powstawania konfliktów społecznych i przestrzennych. Realizowane w ten sposób inwestycje byłyby rozpatrywane indywidualnie, bez ujęcia całościowego dla większego obszaru, tak jak w przypadku planu miejscowego. Innym rozwiązaniem alternatywnym, będącym możliwym do zrealizowania jest wyznaczenie w planie innych funkcji nie naruszających ustaleń Studium. Należy mieć na uwadze, że przedstawiając rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie należy przedstawiać warianty racjonalne możliwe do zrealizowania, zatem zgodne z przepisami odrębnymi. W tym przypadku są to zapisy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Skoki. Możliwe jest również pozostawienie planu obszaru objętego planem w dotychczasowym zagospodarowaniu, czyli częściowo użytkowanym jako tereny rolnicze. Z uwagi jednak na licznie składane wnioski o ustalenie decyzji o warunkach zabudowy przez właścicieli gruntów, ten wariant jest mało prawdopodobny.

Ocenia się, że przyjęta lokalizacja uwzględnia cele, przedmiot ochrony i integralność ustanowionych na terenie gminy Skoki obszarów chronionych.

11. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko jest częścią strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Sporządza się ją na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 1 powyższej ustawy, przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagane jest m.in. przy opracowywaniu projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin wyznaczających ramy dla późniejszych realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz zgodnie z art. 46 ust. 2 projektów zmian takich dokumentów. Przedmiotem oceny zawartej w niniejszej prognozie są ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Pawłowo Skockie, którego zakres został określony w Uchwale Nr LVI/434/2023 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 23 lutego 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Pawłowo Skockie. Obszar objęty planem obejmuje powierzchnię około 20 ha.

Częściowo w granicach obszaru objętego projektem planu aktualnie obowiązują ustalenia zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Skoki we wsi Pawłowo Skockie dla części działki nr ewid. 12, uchwalonej uchwałą nr L/306/98 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 16.06.1998 r. Dokonano zmiany przeznaczenia części działki nr ewid. 12 o łącznej powierzchni 1,00 ha z przeznaczenia rolniczego oznaczonego symbolem R na cele rolne z prawe zabudowy siedliskiem rolniczym, oznaczone symbolem Z/MR.

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko przebiegała równocześnie z opracowywaniem projektu miejscowego planu. Wpierw dokonano wizji terenowej oraz analizy istniejących materiałów charakteryzujących obszar opracowania jak również jego stan środowiska.

Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest m.in.:

- uwzględnienie składanych wniosków o ustalenie warunków zabudowy;
- umożliwienie prawidłowego i racjonalnego zagospodarowania terenu w sposób kompleksowy poprzez określenie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, przy uwzględnieniu zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego zgodnie z zapisami studium.

Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub innych dostępnych źródeł należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu. Analizę skutków realizacji postanowień projektu planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim. Możliwe jest skrócenie tego czasu do 2 lat lub przeprowadzania co rocznej weryfikacji w przypadku tworzenia Raportu o stanie gminy. Ważne jest, aby sprawdzić czy ustalenia planu są rzeczywiście przestrzegane. Najistotniejsza z punktu widzenia projektowanego dokumentu jest:

- kontrola stanu powietrza atmosferycznego,
- kontrola stanu jakościowego wód podziemnych,
- przeprowadzenie kontroli na etapie realizacji nowych zbiorników bezodpływowych pod kątem ich szczelności i/lub okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwości ich opróżniania.

Obszar objęty planem położony jest w południowej części powiatu wągrowieckiego (w odległości ok. 170 km od najbliższej granicy państwa), więc nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań.

Według regionalizacji fizycznogeograficznej Polski Kondrackiego (1994) gmina Skoki należy do podprowincji Pojezierze Południowobałtyckie, makroregionu Pojezierze Wielkopolskie oraz mezoregionów Pojezierze Gnieźnieńskie i Pojezierze Chodzieskie. Zgodnie z Programem Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Skoki na lata 2017-2020, gmina Skoki zajmuje obszar 19 852 ha, z czego miasto Skoki zajmuje 1 120 ha. Gmina leży w południowej części powiatu wągrowieckiego i od północy graniczy z gminami Rogoźno (powiat obornicki) oraz Wągrowiec i Mieścisko (powiat wągrowiecki), od wschodu z gminą Kłecko (powiat gnieźnieński), od południa z gminą Kiszkowo (powiat gnieźnieński), a od zachodu z gminą Murowana Goślina (powiat poznański). Przez obszar Gminy nie przebiega żadna droga krajowa. Na terenie gminy Skoki zlokalizowane są dwie drogi wojewódzkie: nr 196 i nr 197 oraz linia kolejowa nr 356 relacji Poznań Wschód – Bydgoszcz Główna, a także nieczynna linia kolejowa nr 385 łącząca stację Janowiec Wielkopolski ze stacją Skoki.

Klimat gminy Skoki znajduje się pod przeważającymi wpływami mas powietrza polarno-morskiego napływającego z Atlantyku oraz polarno-kontynentalnego z Europy Wschodniej i Azji. Według regionalizacji rolniczo-klimatycznej R. Gumińskiego gmina Skoki położona jest w obrębie Dzielnicy Środkowej (VII).

Odnosnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do ustawy *Prawo ochrony środowiska* obszar gminy Skoki przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza aglomeracją poznańską oraz miastem Kalisz. Pełna ocena stanu czystości powietrza obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM 10, pył PM 2,5, ozon i tlenek węgla.

Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe;
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W 2024 roku wykonano ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023. Dla poziomu dopuszczalnego dla: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu i niklu, a także PM10 wszystkie strefy zaliczono do klasy A. Dla benzo(a)pirenu wszystkie strefy uzyskały klasę C. Dokonując oceny stref dla pyłu zawieszzonego PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego I fazy – wartości obowiązującej od roku 2020 – wszystkie strefy uzyskały klasę A1.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia

i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Oprócz oceny pod kątem ochrony zdrowia badano również jakość powietrza z uwzględnieniem kryteriów dla ochrony roślin. Badania wykonano wyłącznie dla strefy wielkopolskiej, określając stężenie zanieczyszczeń: ozonem, dwutlenkiem siarki i tlenkami azotu. We wszystkich trzech przypadkach zakwalifikowano ją do klasy A. W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2.

Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Skoki może być lepszy od przydzielonych klas.

Na terenie gminy Skoki, zgodnie z „Rejestrze osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi”, zlokalizowano jedno osuwisko w miejscowości Potrzebanowo oraz dwa tereny zagrożone ruchami masowymi (w miejscowości Budziszewice oraz mieście Skoki). Występują również złoża kopalin pospolitych – kruszywa naturalnego (piasków i żwirów) oraz złoża torfu.

Obszar gminy położony jest w zlewni rzeki Małej Wełny, która jest głównym ciekim przepływającym przez teren gminy. Mała Wełna jest lewym dopływem rzeki Wełna i na obszarze gminy przebiega na długości ok. 25 km. Na terenie gminy jej podstawowymi dopływami są: Kanał Roszkowo-Popowo, Kanał Dzwonowski oraz Kanał Płaskowo-Pomarzany. Większość z tych cieków zasilana jest przez wody z rowów melioracyjnych oraz sieci drenarskich znajdujących się na polach uprawnych. Na terenie gminy Skoki występuje 12 zbiorników jeziornych, spośród których dominują jeziora rynnowe pochodzenia lodowcowego. Zgodnie z mapą hydrograficzną podłoże na terenach zurbanizowanych stanowią przeważnie grunty o słabej i zróżnicowanej przepuszczalności. W centralnej części gminy przeważają piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności. Głównie wzdłuż cieków wodnych oraz w północnej części gminy zlokalizowane są grunty organiczne o zmiennej przepuszczalności. We wschodniej zaś części przeważają gliny i pyły o słabej przepuszczalności.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry gmina Skoki położona jest w częściowo w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 42 oraz częściowo w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 60.

Zgodnie z danymi podanymi w Statystycznym Vademecum Samorządowca 2021, powierzchnia lasów ogółem w gminie Skoki wynosi 7124 ha, a wskaźnik lesistości wynosi 35,9% (stan na rok 2021). Na terenie gminy Skoki znajdują się następujące formy ochrony przyrody:

- a) Park Krajobrazowy „Puszcza Zielonka” wraz z otuliną,
- b) Obszar Natura 2000 „Stawy Kiszkowskie” [PLH 300050],
- c) Użytek ekologiczny „Uroczysko Pomarzanki,
- d) Użytek ekologiczny „Uroczysko Smolarki”.

Ponadto na terenie gminy zlokalizowane są 22 pomniki przyrody, z czego 16 stanowią pojedyncze drzewa (w większości są to dęby szypułkowe), 5 stanowią aleje lub grupy drzew oraz 1 pomnik stanowi głaz narzutowy (gnejs).

Obszar projektu planu obejmuje północną część miejscowości Pawłowo Skockie, które położone jest w południowej części gminy Skoki, w obrębie ewidencyjnym Stawiany. Zabudowa zlokalizowana jest głównie wzdłuż drogi powiatowej nr 1659P – ulicy Aleja Lipowa stanowiącej wschodnią granicę opracowania planu oraz wzdłuż drogi wewnętrznej łączącej się z drogą powiatową. Na analizowanym obszarze znajduje się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz występuje też zabudowa zagrodowa – jedno siedlisko. Pozostałą część obszaru objętego planem stanowią tereny gruntów rolnych oraz lasy. Wzdłuż wschodniej

granicy opracowania – drogi powiatowej zlokalizowany jest wieloobiektowy pomnik przyrody – grupa drzew z gatunku lipa drobnolistna – *Tilia cordata*.

Sieci infrastruktury technicznej na obszarze projektu planu i w jego najbliższym sąsiedztwie są słabo rozwinięte. Przez centralną część obszaru opracowania przebiega linia elektroenergetyczna średniego napięcia.

Obszar objęty planem znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław – Gniezno”.

Grunty znajdujące się w granicach opracowania nie zostały ujęte w „Rejestrze osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi” jako tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Na terenie objętym projektem planu nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych/zatwierdzonych przez Starostę Wągrowieckiego. Na obszarze objętym opracowaniem występują piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności, a także gliny i pyły charakteryzujące się słabą przepuszczalnością.

Źródła emisji zanieczyszczeń do atmosfery na obszarze opracowania projektu planu mogą być związane z ruchem samochodowym na drodze wojewódzkiej i powiatowej, znajdujących się w pobliżu analizowanego terenu (spaliny samochodowe), ogrzewaniem budynków oraz pracą maszyn rolniczych.

Na analizowanym terenie nie występują formy ochrony przyrody określone w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Małej Wełny pod Kiszkowem PLB300006 oraz Specjalny Obszar Ochrony Stawy Kiszkowskie PLH300050 zlokalizowane w odległości odpowiednio ok. 3,5 km oraz 5,0 km od granic opracowania. Najbliżej położoną powierzchnią formą ochrony przyrody jest Park Krajobrazowy Puszcza Zielonka wraz otuliną zlokalizowany w odległości ok. 1,5 km od zachodniej granicy opracowania. Wzdłuż wschodniej granicy opracowania – drogi powiatowej zlokalizowany jest wieloobiektowy pomnik przyrody – grupa drzew z gatunku lipa drobnolistna – *Tilia mordata*.

Najbliższa stacja telefonii komórkowej zlokalizowana jest w odległości ok. 1,0 km w kierunku północno-zachodnim od granic opracowania planu.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu na terenie objętym projektem planu istnieje potencjalna możliwość wprowadzenia zabudowy na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Wobec faktu, iż decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie oraz nie musi uwzględniać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w przypadku braku realizacji planu istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu, poprzez chaotyczne zagospodarowanie bez spójnych, całościowych rozwiązań komunikacyjnych, co generować może konflikty środowiskowe. W wyniku prowadzonych prac budowlanych (budowa budynków, dróg czy prowadzenie sieci infrastruktury technicznej) zostanie przekształcona powierzchnia ziemi oraz usunięta roślinność. Budowa budynków czy dróg wiązać się może także z niwelacją terenu, co będzie miało bezpośredni wpływ na powierzchnię i ukształtowanie gruntów oraz pośredni na spływy wód powierzchniowych i podziemnych. W analizowanym przypadku zmniejszeniu ulegnie również powierzchnia biologicznie czynna terenu, przez co zmniejszone zostaną możliwości infiltracyjne gruntów, co w najgorszym przypadku powodować może występowanie lokalnych podtopień. W wyniku wprowadzenia na tereny użytkowane rolniczo, zabudowy mieszkaniowej w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy na obszarze objętym planem pogorszyć się mogą warunki klimatyczne. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów wolnych od zabudowy na rzecz przestrzeni technizowanych, co skutkować będzie dalszym

ograniczeniem możliwości migracyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Źródłem zanieczyszczenia powietrza na etapie budowy w czasie realizacji robót budowlanych będzie praca silników: urządzeń budowlanych, sprzętu oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy, a także prace spawalnicze. W bliskim sąsiedztwie obszaru opracowania w kierunkach: północnym oraz zachodnim zlokalizowane są tereny leśne, a w kierunkach: południowym oraz wschodnim większość stanowią tereny rolne. W związku z powyższym zasadne jest sporządzenie przedmiotowego dokumentu, który umożliwi prawidłowe zagospodarowanie wskazanego terenu minimalizując ryzyko powstania potencjalnych kolizji. Zabudowa mieszkaniowa zostanie wprowadzona w zakresie zgodnym ze Studium.

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie pozostałych problemów istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu. Najistotniejsze z punktu widzenia projektowanego planu są:

- aktualny zły stan JCWP Mała Wełna od jez. Gorzuchowskiego do Dopływu z Rejowca (PLRW600016186675),
- niezadowolający stan powietrza atmosferycznego w strefie wielkopolskiej – ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowania przekraczające dopuszczalny poziom dla BaP, na obszarze województwa wielkopolskiego,
- uwzględnienie problemów rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej – brak kanalizacji sanitarnej i deszczowej,
- prawidłowo prowadzona gospodarka odpadami.

Na przedmiotowym terenie nie występują siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów, które wymagają ochrony w formie wyznaczenia obszaru Natura 2000, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. W jego granicach, podczas wizji terenowych, nie stwierdzono występowania gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin oraz Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów. Wobec powyższego biorąc pod uwagę wszystkie uwarunkowania, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na bioróżnorodność oraz znacznego zubożenia istniejącej fauny i flory.

Jednym z głównych zagrożeń dla bioróżnorodności i wymierania gatunków jest niszczenie przez człowieka warunków odpowiednich dla funkcjonowania danego gatunku. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania w tym obszarze ze względu na fakt, iż projekt planu zlokalizowany jest w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowanych oraz iż obejmuje w części tereny już zabudowane. W projekcie planu zachowano istniejące tereny leśne. W przypadku przebudowy, rozbiórki lub modernizacji istniejących budynków należy sprawdzić czy budynki te nie są miejscem gniazdowania i bytowania chronionych gatunków ptaków lub nietoperzy, dla których obowiązują zakazy wynikające z ustawy o ochronie przyrody dotyczące umyślnego chwytania lub okaleczania, zabijania, bądź niszczenia miejsc gniazdowania.

Charakter nowych inwestycji, przy zachowanych wskazaniach zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi. Plan zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z dopuszczeniem inwestycji celu

publicznego. Nie przeznaczono również terenów pod przemysł, na których mogłyby powstać zakłady negatywnie wpływające na zdrowie mieszkańców. Bezpośredni, ale krótkotrwały lub chwilowy charakter, może mieć również uciążliwość akustyczna związana z budową nowych obiektów budowlanych (budynków i budowli, w tym dróg), oraz budową sieci infrastruktury technicznej. Dopuszczenie na obszarze planu instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii nie powinno spowodować negatywnego wpływu na którykolwiek z komponentów środowiska. Z uwagi na zastosowanie jako źródło zaopatrzenia w ciepło może wystąpić pozytywny wpływ na powietrze. Z uwagi na wyznaczone w planie funkcje na obszarze objętym planem nie mogą powstać wolnostojące instalacje fotowoltaiczne. W związku z tym nie przewiduje się by mogły wystąpić jakiegokolwiek negatywne oddziaływania na faunę, w tym na ptaki oraz zwierzęta lądowe. Nie przewiduje się, aby projektowane zagospodarowanie terenu zwiększyć mogło negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi (na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu), pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz obowiązujących przepisów. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiednich standardów jakości środowiska na przedmiotowym terenie. W związku z prowadzeniem działalności rolniczej oraz dopuszczeniem lokalizacji budynków inwentarskich na terenie zabudowy zagrodowej, oznaczonym na rysunku planu symbolem RZM możliwe jest wystąpienie negatywnego oddziaływania na ludzi w zakresie emisji substancji zapachowych. Z uwagi jednak na fakt, iż przeważającymi wiatrami na terenie gminy Skoki są wiatry zachodnie, a najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana w kierunkach: północnym oraz południowym nie przewiduje się negatywnego wpływu na ludzi w powyższym zakresie.

Z uwagi na rodzaj istniejącego zagospodarowania oraz projektowane funkcje, które dopuszczają zabudowę dotychczas użytkowanego rolniczo terenu, skutki realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mogą wywrzeć wpływ na wody powierzchniowe i podziemne, jednakże nie prognozuje się, aby był on negatywny. Obszar opracowania planu znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych, lecz nie leży w zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Z uwagi na zakres wprowadzanych funkcji oraz charakter planu, zawarte w nim ustalenia dotyczące gospodarki wodnej (zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych) oraz gospodarki odpadami zapewniają ochronę gruntów, a także wód podziemnych minimalizując ryzyko powstania ewentualnych szkód dla środowiska. Innym istotnym aspektem jest również przeprowadzanie regularnych kontroli dotyczących egzekwowania zapisów zawartych w planie przez właścicieli nieruchomości położonych w granicach planu. Dodatkowo w zapisach planu ustalono ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi, co wyjaśniono poniżej.

Ochrona wód podziemnych musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zanieczyszczeń do gruntu. Źródłem potencjalnych zanieczyszczeń może być nieprawidłowo prowadzona gospodarka wodno-ściekowa, co może powodować przedostawanie się do gruntu odcieków mogących skażić glebę oraz wody gruntowe. Konieczne jest zatem prawidłowe przestrzeganie zapisów zawartych w projekcie planu. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej może spowodować mniejszy wpływ na zasoby ilościowe, jednakże większy wpływ na jakość wód podziemnych, gdyż większość zanieczyszczeń nie będzie dostawać się do gruntów. Należy zaznaczyć, że przez odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej/ogólnospławnej powoduje, że znaczna część tych wód jest bezpowrotnie

tracona, gdyż systemami kanalizacji odprowadzana jest do rzek, a następnie do morza. Skutkiem czego może być obniżenie się poziomu wód gruntowych, zmniejszenie ich zasobów i nadmierne przesuszanie gruntu. Zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie własnej działki może spowodować większy wpływ na zasoby ilościowe poprzez infiltracje wód do gruntów, jednakże może być przyczyną pogorszenia się jakości wód podziemnych, w zależności od jakości wykonania systemów drenarski czy zbiorników retencyjnych. Należy zaznaczyć, że na obszarze objętym planem nie ma sieci kanalizacji deszczowej, aczkolwiek nie wyklucza się jej realizacji.

W związku z charakterem istniejącego zagospodarowania nie prognozuje się istotnych zmian w zakresie kształtowania się warunków termicznych, anemometrycznych i wilgotnościowych. Zmiany nastąpią, jednak prognozuje się, że będą one miały charakter lokalny o nieznacznym zasięgu. Tereny lasów pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu, stąd też nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na powietrze atmosferyczne, klimat i mikroklimat. Wprowadzana zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca oraz zagrodowa odzwierciedla zapisy Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Skoki. Wystąpi wzrost powierzchni zabudowanej, który będzie istotny w skali całego obszaru.

W związku z planowanym w projekcie planu przeznaczeniem na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oraz tereny zabudowy zagrodowej, zostanie przeprowadzony szereg prac budowlanych, w wyniku których nastąpi bezpośrednie oddziaływanie na powierzchnię ziemi. Planowane przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku realizacji nowych budynków, utwardzenia terenów budowlanych oraz budowy sieci i innych urządzeń infrastruktury technicznej. Nie będzie to jednak miało większego wpływu na gospodarowanie przestrzenią rolniczą na terenie gminy. Dla nowo projektowanej zabudowy określono wymagany wskaźnik intensywności zabudowy oraz minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego. Dzięki zapisom dotyczącym podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, skutki realizacji planu nie spowodują zanieczyszczenia powierzchni ziemi.

Po analizie sytuacji terenowej oraz przedstawionych dokumentów (ustalenia Studium, analiza urbanistyczna oraz fotograficzna) można przyjąć, że nie nastąpi degradacja istniejącego krajobrazu. W związku z powyższym ocenia się, że ustalone parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy nie wpłyną negatywnie na ukształtowany obecnie krajobraz. Nie prognozuje się wystąpienia żadnych elementów dysharmonizujących kształtowaną przestrzeń.

Planowane przeznaczenie obszaru objętego opracowaniem pod tereny budowlane związane będzie z przekształceniem powierzchni ziemi w wyniku realizacji nowych budynków, utwardzenia terenów budowlanych, a także realizacji sieci i innych urządzeń infrastruktury technicznej.

Zgodnie ze stanowiskiem Wielkopolskiego Konserwatora Zabytków na obszarze objętym miejscowym planem zlokalizowane są trzy zewidencjonowane stanowiska archeologiczne AZP 48-30/82, AZP 48-30/81, AZP 48-30/79, ujęte w gminnej ewidencji zabytków. Na wskazanym obszarze nie występują zabytki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków.

Nałożone w stosunku do nowych obiektów wymagania kubaturowe, ogólnobudowlane oraz architektoniczne powinny pozwolić na uzyskanie harmonijnej przestrzeni. Dodatkowo, przy zachowaniu zapisów odnośnie kształtowania ładu przestrzennego, a także obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego

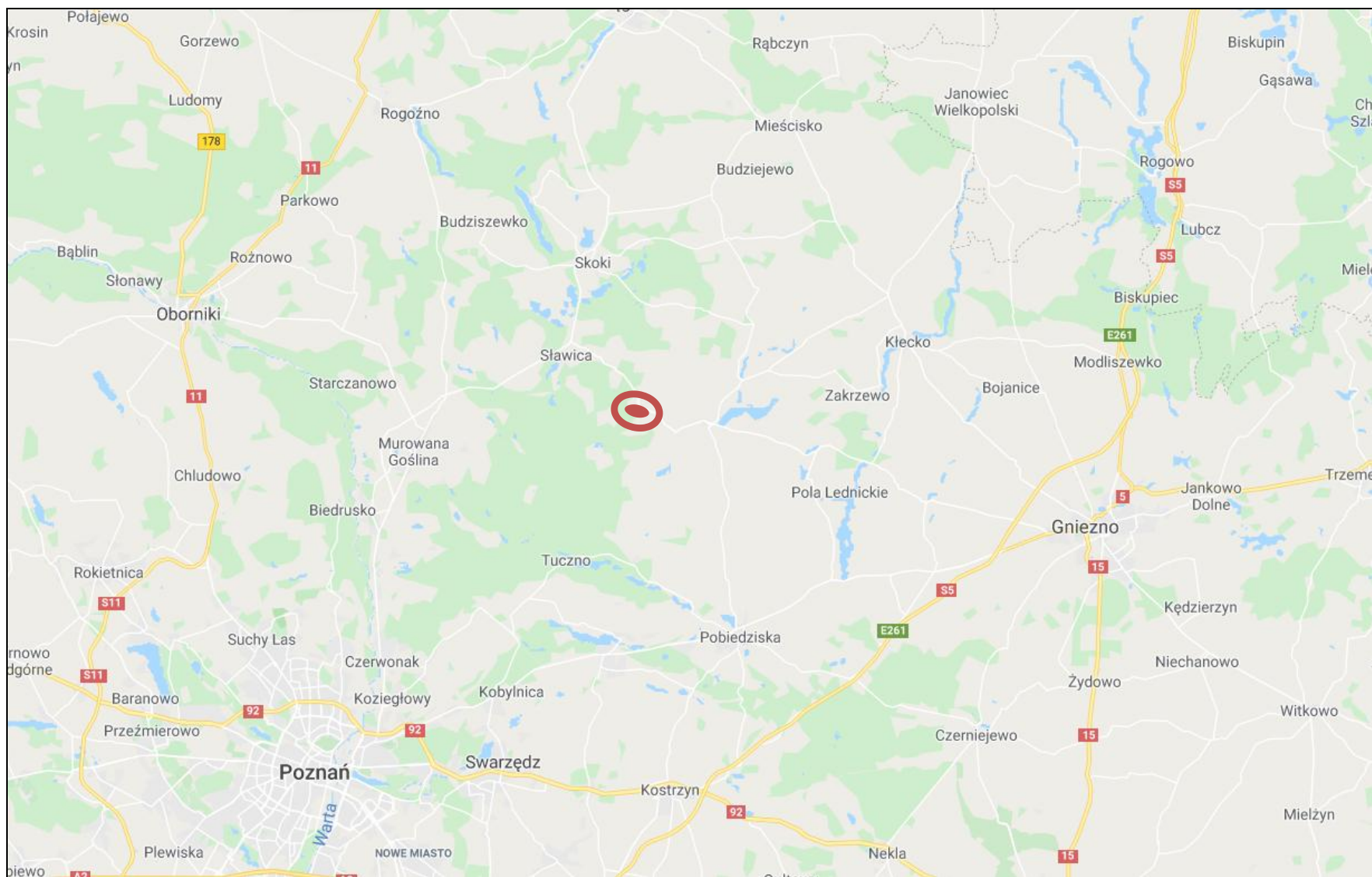
oddziaływania projektowanej zabudowy. Zapisy projektu planu pozwolą we właściwy sposób kształtować sferę wizualno-krajobrazową omawianego obszaru.

W wyniku analizy zapisów w odniesieniu do środowiska przyrodniczo-kulturowego stwierdzono, że projekt miejscowego planu odpowiada celom ochrony środowiska na wszystkich szczeblach (międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym). Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska. Z uwagi na charakter planu oraz jego położenie względem obszarów chronionych nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na ich cele i przedmiot ochrony. Nie przewiduje się kompensacji przyrodniczej negatywnych oddziaływań. W takiej sytuacji prognoza nie przedstawia rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji zapisów planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru.

Alternatywnym rozwiązaniem może być w tym wypadku – brak realizacji inwestycji, brak uchwalenia planu. Zgodnie z przepisami prawa w tym wariantcie możliwa jest realizacja zabudowy na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy, które nie muszą uwzględniać ustaleń zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym niepokojąca byłaby sytuacja zabudowy terenów (także sposób chaotyczny i nieuporządkowany), mogąca w negatywny sposób wpływać na środowisko oraz prowadzić do powstawania konfliktów społecznych i przestrzennych. Realizowane w ten sposób inwestycje byłyby rozpatrywane indywidualnie, bez ujęcia całościowego dla większego obszaru, tak jak w przypadku planu miejscowego. Innym rozwiązaniem alternatywnym, będącym możliwym do zrealizowania jest wyznaczenie w planie innych funkcji nie naruszających ustaleń Studium. Należy mieć na uwadze, że przedstawiając rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie należy przedstawiać warianty racjonalne możliwe do zrealizowania, zatem zgodne z przepisami odrębnymi. W tym przypadku są to zapisy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Skoki. Możliwe jest również pozostawienie planu obszaru objętego planem w dotychczasowym zagospodarowaniu, czyli częściowo użytkowanym jako tereny rolnicze. Z uwagi jednak na licznie składane wnioski o ustalenie decyzji o warunkach zabudowy przez właścicieli gruntów, ten wariant jest mało prawdopodobny.

Podsumowując należy założyć, że przy stosowaniu się do wytycznych prognozy, a także przy kontroli przez odpowiednie służby prowadzonych inwestycji oraz przy przestrzeganiu zasad zagospodarowania wynikających z planów miejscowych, proponowane w planie sposoby zagospodarowania nie spowodują degradacji środowiska przyrodniczego. Projekt planu można więc uznać za zgodny z zasadami ochrony środowiska.

Załącznik 1

 - orientacyjna lokalizacja terenu objętego planem

Załącznik 2

OŚWIADCZENIE

do prognozy oddziaływania na środowisko projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część miejscowości Pawłowo Skockie.

Oświadczam, że spełniam wymagania zawarte w art. 74 a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.) potrzebne do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

Wiesław Mateusz